

HAKİKAT'te Bu Ay:

TAKDİM

BAŞYAZI

"O Peygamber'e İnanan, Saygı Gösterip Aziz Tutan, Ona Yardım Eden, Onunla Gönderilen Nura Uyanlar Yok mu? İşte Onlar Kurtuluşa ve Saâdete Erenlerdir." (A'râf: 157)

"Peygamber Size Ne Verdiyse Onu Alınız, Neyi Yasak Ettiyse Ondan Sakınınız. Ve Allah'tan Korkun! Çünkü Allah'ın Cezalandırması Çetindir." (Haşr: 7)

"Biliniz ki Resulullah Aranızdadır." (Hucurât: 7)

Resulullah Aleyhisselâm'ı Gönülden Sevmek, İtaat Etmek, Teslimiyet Göstermek;
İman'ın ve İslâm'ın İlk Şartıdır.
Hayatın, Hakikatin, Feyz ve Bereketin, Fütihat ve Muzafferiyetin Kaynağı Odur.

Resulullah -Sallallahu Aleyhi ve Sellem- Efendimiz Canlardan da, Cananlardan da Azizdir
Gerçek İman
Resulullah Aleyhisselâm'a Sevgi, Saygı, Teslimiyet Her Seyin Özüdür
Çok Mühim Bir Sır
Resulullah -Sallallahu Aleyhi ve Sellem- Efendimiz'in Her Sözü İlâhî Bir Vahye İsnad Eder

[Resulullah Aleyhisselâm'ın Hükümüne Rızı Olmayanın Durumu](#)
[Zafer ve Fetihlerin Yegâne Vesilesi Resulullah Aleyhisselâm'dır](#)
[Müjde-i Peygamberî](#)
[Kıyamete Kadar](#)
[İslâm'ın Kılıcı Halid bin Velid -Radiyallahu Anh-ın Zaferlerindeki](#)
[Sır](#)
[Fâtih Sultan Mehmed Hân'ın Gayesi ve Gayreti](#)
[Oruç Reis'in Sarsılmaz İmanı](#)

[RESULULLAH ALEYHİSSELÂM'A SEVGİ ve MUHABBET](#)
[Müminlerin Vasıfları](#)
[Sevilme Sebebi](#)
[Yüce Vasıflar](#)
[Şefkat ve Rahmet Peygamberi](#)
[Ümmet-i Muhammed'in Mânevi Babası](#)
[İmanın Kemâliyeti](#)

[SAYGI ve HÜRMET](#)
[Peygamberi Gücendirenler](#)
[Kemâl-i Tazim ve Hüsni-ü Âdâb](#)
[Edep Dersi](#)
[Acıklı Azap](#)

[İTAAT ve TESLİMİYET](#)
[Ruhlar Âleminde Alınan Ahd ve Misak](#)
[Rahmete Erenler](#)
[Kurtuluşa Erenler](#)
[Hayat Kaynağı Resulullah -Sallallahu Aleyhi ve Sellem- Efendimiz](#)
[İhtilafların Çözümü](#)
[İşığında Yürünecek Nur](#)
[İtaatkârlara Yapılan En Büyük İhsan](#)
[İtaat Etmeyenleri, Başkaldıranları Bekleyen Azap](#)
[Dil İle İkrâr, Kalp İle Tasdik](#)
[Hiçbir Beşerin Ulaşamayacağı Mertebe](#)

/ İsmail Yavuz

Kur'an-ı Kerim Tefsiri

[Felâk Sûre-i Şerif'inin Tefsiri \(6\)](#)

[İstiâze \(3\)](#)

Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm

[Hicretin Sekizinci Yılı](#)

[Huneyn Savaşı \(4\)](#)

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler (85)

[Bu Yol İmanın ve Vatanın Müdafî Yolu](#)

**EVLYÂ-İ KİRÂM -kaddesallahu Esrârehüm-
Hazerâtı'nın "Hâtemü'l-Evliyâ" Hakkındaki
Beyan ve İfşaatları (208)**

[Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- \(12\)](#)

**Allah-u Teâlâ'nın Sevgililerinin İfşaatlarına
İzah ve Açıklamalar (141)**

[Abdürrezzâk el-Kâşânî -Kuddise Sırruh- \(8\)](#)

Tasavvuf'un Aslı Hakikat ve Marifetullah İncileri

[İbtîlâ ve İmtihan \(19\)](#)

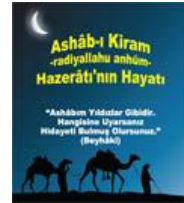
İSLÂM İLMİHALİ

[Hacc \(38\)](#)

[HACC HAKKINDA BİR TATBİKAT \(22\)](#)

ASHÂB-I KİRÂM -Radiyahallahu anhüm- HAZERÂTI'NIN HAYATI

[HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDİK -Radiyahallahu Anh- \(54\)](#)

GÜNDEM

[Zeytin Dalı Operasyonu Dosta-Düşmana Türkiye'nin Gücünü Gösteriyor!](#)
/ Uğur Kara

Bismillahirrahmanirrahim

"Allah-u zül-celâl vel-kemâl Hazretleri'ne; O'nun sevdiği ve beğendiği şekilde bitmez-tükenmez hamd-ü senâlar olsun.

Peygamberimiz Efendimiz'e, onun diğer peygamber kardeşlerine, hepsinin Âl ve Ashâb-ı kiram'ına, etbâna, ihsan duygusuyla kıyamete kadar onlara tâbi olup izinden gidenlere; sonsuzların sonsuzuna kadar salât-ü selâmlar olsun."

Muhterem Okuyucularımız;

Allah-u Teâlâ, Resulullah Aleyhisselâm'ı her şeyden aziz, kadrini yüce kılmış, herkese ve her şeye tercih etmiştir. Yaratılmışlar arasında naziri ve benzeri yoktur. Yaratılan hiçbir şeyle, hiçbir kimse ile ne ölçülür, ne de eşit tutulur. Yüce makamında tektir.

Âdem Aleyhisselâm'dan itibaren kendi zamanına gelinceye kadar mevcudatın en şerefli olduğu gibi, kendisinden sonra kıyamete kadar da mahlûkatın en faziletlisidir. Zira o **"Rahmeten lil-âlemîn"**dir.

Resulullah Aleyhisselâm'a saygı ve hürmet, sevgi ve muhabbet, itaat ve teslimiyet her şeyin özüdür. Kayıtsız şartsız teslim olmayan, onu her şeyden üstün tutmayan, onu gönülden sevmeyen asla hidayete eremez, hakikate ulaşamaz, dünya saâdetine, ahiret selâmetine erişemez.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'i numune almayan, onun Allah katındaki büyük mertebesini ve nuraniyetini tanıyıp sünnetine bilâ kayd-u şart sarılmayanlar yoldan çıkmışlar, hak ve hakikatten uzaklaşmışlardır. Böylece fitne, fesat batağına batan bu gruplar İslâm'a ve müslümanlara büyük zararlar vermişlerdir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Bilin ki Resulullah aranızdadır." (Hucurât: 7)

Resulullah Aleyhisselâm'a samimi iman edip, ona yönelenler, ona dayananlar, Cenâb-ı Hakk'ın desteğine mazhar olmuşlardır. Çünkü Habib'ine bağlılık Hazret-i Allah'a olan bağlılıktır. Ona olan itimat ve teslimiyet, Hazret-i Allah'ın rahmetine muciptir.

Âyet-i kerime'sinde:

"Allah: 'Ben ve peygamberlerim elbette galip geleceğiz!' diye yazmıştır." buyuruyor. (Mücadele: 21)

Bu ferman-ı ilâhi'dir. Allah ve Resul'ü dâima gâliptir.

Resulullah Aleyhisselâm'ın risaleti ve manevî şahsiyeti kıyamete kadar devam ettiğinden bu ferman-ı ilâhî de kıyamete kadar bâkidir.

"Allah seni insanlardan korur." (Mâide: 67)

Allah-u Teâlâ bu Âyet-i kerime'sinde Resul'ünün insanlara Hakk'ı tebliğ etmesine mukabil, onu anlayamadıklarını ve kendisine düşman kesildiklerini, fakat onu bizzat koruduğunu ferman buyuruyor.

"Ey Peygamber! Allah sana da sana tâbi olan müminlere de yeter." (Enfâl: 64)

Allah-u Teâlâ Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-inin yüzü suyu hürmetine, ona tâbi olanları, hem dünyanın tuzaklarından, hem cinlerden, hem de ahirette gelecek tehlikelerden, Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-ini koruduğu gibi koruyacağını haber veriyor.

Ebu Saîd-i Hudrî -radiyallahu anh-in rivayet ettiği bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyururlar ki:

"Ümmetim üzerine öyle bir zaman gelir ki, insanlardan bir topluluk savaşır. Onlara: 'İçinizde Peygamber Aleyhisselâm'ı gören kişi var mıdır?' diye sorulunca: 'Evet vardır!' diye cevap verilir. Nihayet ordu içindeki Sâhâbî'ye hürmeten zafer verilir.

Sonra bir zaman daha gelir. Onlara da: 'İçinizde Resulullah Aleyhisselâm'ın Ashâb'ını gören kişi var mıdır?' diye sorulur. 'Evet vardır!' diye cevap verilir ve zafer müyesser olur.

Sonra bir zaman daha gelir, yine harp edilir. Onlara da: 'İçinizde Resulullah'ın Ashâb'ını görenleri gören var mı?' diye sorulur. Bu defa da: 'Evet vardır!' denilir. Yine fetih müyesser olur." (Buhârî. Tecrid-i sarîh. 1223)

İşte bütün sır bu Hadis-i şerif'te gizlidir.

Bu Hadis-i şerif onun en açık mucizelerinden birisidir, buyurduğu gibi öylece tahakkuk etmiştir ve tecelliyatı devam etmektedir.

Allah-u Teâlâ'nın küffar milletlerine ve ordularına karşı milletimize ve ordumuza verdiği zafer ve muvaffakiyetlerin kaynağı Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ve onun varisi olan Evliyaullah Hazerâtıdır. Hususiyetle bu âhir son zamanda zuhur eden Hâtem-i Veli'dir.

Bu ayın içerisinde başlayacak olan **"Üç Aylar"**ınızı ve idrak edilecek olan **"Regaip Kandili"**nizi tebrik eder, tüm İslâm âlemine hayırlara vesile olmasını Cenâb-ı Allah'tan niyaz ederiz.

Baki esselâmü aleyküm, ve rahmetullah...

"O Peygamber'e İnanan, Saygı Gösterip Aziz Tutan, Ona Yardım Eden, Onunla Gönderilen Nura Uyanlar Yok mu? İşte Onlar Kurtuluşa ve Saâdete Erenlerdir." (A'râf: 157)

"Peygamber Size Ne Verdiyse Onu Alınız, Neyi Yasak Ettiyse Ondan Sakınınız. Ve Allah'tan Korkun! Çünkü Allah'ın Cezalandırması Çetindir." (Haşr: 7)

"Biliniz ki Resulullah Aranızdadır." (Hucurât: 7)

**Resulullah Aleyhisselâm'ı Gönülden Sevmek, İtaat Etmek,
Teslimiyet Göstermek;
İman'ın ve İslâm'ın İlk Şartıdır.
Hayatın, Hakikatin, Feyz ve Bereketin, Fütihat ve
Muzafferiyetin Kaynağı Odur.**

İsmail Yavuz - Mart 2018
Başyazı - Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s.3-30

"Allah-u Teâlâ'nın nuru, âlemlerin gurur ve sürûru olan Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm öyle bir varlıktır ki, her türlü tasavvurumun ve kuvve-i beşeriyemin fevkindedir. Ancak âcizliğimi itiraf eder, affına sığınarak neşre başladım.

***"Hâlik-ı arz-u semâya eyleriz hamd-ü senâ / Ahmed-i Muhtarı kıldı âleme nûr-i Hüdâ"
O "Rahmeten Lil-âlemîn"dir. Allah-u Teâlâ onun yüzü suyu hürmetine bize nimetler ihsan ediyor. Dünya saâdetine ahiret selâmetine erdiriyor. Hep onun bereketi yüzü suyu hürmetine... Bir beşer için bundan büyük bir saadet olabilir mi? Allah-u Teâlâ'ya onu gönderdiğinden ötürü şükür, Resulullah'a da gerçekten sonsuz salat-ü selâm getirmek, gönülden bağlı olup teslim olmak gerekmez mi? "Allah'im..! Habib'ine nasıl tâzim ve teslim olmam gerekiyorsa beni o hâle getir. Senin getirdiğin hâl ile teslim olayım, saygı gösterebileyim." İşte Seyyid-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de âlemlere rahmettir, bütün insanlık ondan hayat bulmuştur." (Ömer Öngüt -kuddise sirruh-)***

İman ve istikametın en büyük ölçüsü Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e duyulan sevgi, teslimiyet ve bağlılıktır.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz gönderilişte son, yaratılıştaki ilk peygamberdir. Allah-u Teâlâ ona "Habibim! = Sevgilim!" dedi. Kâinatı onun nurundan, onun yüzü suyu hürmetine yarattı. Ve onu bütün âlemlere rahmet olarak gönderdi. Bütün insanlık ondan hayat bulmuştur. O ebedî saadete ulaştırıcı, ateşten kurtarıcı ve Allah-u Teâlâ'nın sonsuz nimetlerine erişirici bir rahmettir:

"Resul'üm! Biz seni âlemlere rahmet olarak gönderdik." (Enbiyâ: 107)

Onu yücelten Allah-u Teâlâ'dır. Öyle ki Resulullah Aleyhisselâm'a yapılan itaati kendisine yapılan itaat, ona duyulan sevgiyi kendisine olan sevgi, ona olan düşmanlığı ise kendisine olan düşmanlıkla bir tutmuştur.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Resul'üm! Onlara söyle: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tâbi olun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın." (Âl-i imran: 31)

Ona Hazret-i Allah değer vermiş ve bütün insanlara Resul'üne iman edip itaat etmelerini, tazim ve saygı göstermelerini emretmiştir:

"(Ey insanlar)! Allah'a ve Peygamber'ine inanasınız, ona yardım edersiniz, onu büyük tanıyıp saygı gösterirsiniz." (Fetih: 9)

Binaenaleyh Sebeb-i Mevcudat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e Allah-u Teâlâ'nın verdiği değeri verenler değer bulmuştur, vermeyenler ise imandan da, İslâm'dan da, feyz-i İlâhî'den de mahrum olmuşlardır.

Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Hazeratı onu öyle sevdiler, öyle bağlandılar ki, o nurun bereketi ile çok kısa bir zamanda İslâm dini Atlas Okyanusu'ndan Çin Seddi'ne kadar yayıldı.

Cihanın şarkına ve garbına hakim olan müslümanlar, beşeriyeti uyandırmaya, kalplerini ısındırmaya, gönüllerini nurlandırmaya gayret ettiler.

"Ey iman edenler! Eğer Allah'a (Allah'ın dinine) yardım ederseniz (sarılırsanız), Allah da sizi muvaffak eder ve ayaklarınızı sâbit kılar." (Muhammed: 7)

Ve Cenâb-ı Hakk Resul'üne bağlı olanları muvaffak eyledi, muzaffer kıldı.

En güzel ahlakın, Kur'an ahlâkının mücessem ve tam bir numunesi olan Resulullah Aleyhisselâm'a bağlılık ve teslimiyet gösteren müslümanlar bütün dünyaya medeniyetin ne olduğunu gösterdiler.

Zira İslâm medeniyetinin kaynağı Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in nuru ve müslümanların o nurdan aldıkları feyizdir. Bu öyle bir feyizdir ki, bu feyizden nasipdar olan müslümanlar insanlığa en güzel bir ahlakın numunesi olmuşlardır.

İstanbul'u fethederek Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in müjdesine mazhar olan Fatih Sultan Mehmed Han, galibiyet ve muzafferiyetlerin yegâne sebebinin Resulullah Aleyhisselâm olduğunu bilen, tam bir sıdk ile Cenâb-ı Hakk'a ve Resul'üne bağlı olan, büyük bir mücahid idi.

Bu bağlılığını kendisi bir şiirinde şöyle dile getiriyor:

"Enbiyâ-vü evliyâya istinâdum var benüm, / Lûtf-i Hakk'dandur hemân ümmîd-i feth-u nusretim.

...

Ey Mehemmed! Mu'cizât-ı Ahmed-i Muhtâr ile, / Umaram gâlib ola a'dâ-yı dîne devletüm."

Peygamberân-ı izâm ve Evliyalullâh Hazerâtı'nın yüzü suyu hürmetine Cenâb-ı Hakk'tan yardım ve fetih ümid etmiş, Hazret-i Muhammed Mustafa -sallallahu aleyhi ve sellem-in mucize ve desteğiyle devletin din düşmanlarına galip geleceğini söylemiştir.

Bu zâtlar gâlibiyetin kaynağını böyle biliyor ve ifade ediyorlardı. Hazret-i Allah da onlara bütün küffar milletlerine, haçlı ordularına karşı büyük muzafferiyetler bahsetti.

Barbaros Hayreddin Paşa Andrea Doria komutasındaki kalabalık haçlı donanmasının üzerlerine doğru geldiğini haber alınca, Allah-u Teâlâ'ya sığınarak şöyle duâ etmişti:

"Yâ İlâhî! Bu âciz kulunu kâfirler önünde zebûn eyleme! Habîb'in Muhammed Aleyhisselâm hürmetine bu bîcâre kulunun duâsını kabul eyle! Hidâyet ve inâyet ancak sendendir. Şol kâfirler müslümanlara hiçbir şekilde zarar ve ziyân vermeye muktedir olamayalar!" ("Gazavât-ı Hayreddin Paşa", s. 142.)

Gerçekten de Allah-u Teâlâ, parlak bir zafer ihsân etmiş; kâfirleri ise rezil ve rüsvây etmişti.

Bu Zât-ı âli galibiyet ve muzafferiyeti Resulullah Aleyhisselâm'ın hürmetine Cenâb-ı Hakk'tan dilemiş ve Rabb'ül-âlemin onun hürmetine ona galibiyet bahsetmiş, adını tarihe yazmıştır.

Tahttan indirildikten sonra göz hapsinde tutulan Sultan II. Abdülhamid Han'ın Çanakkale Harbi sırasında, ordumuzun galip gelmesi için devamlı surette Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in Hadis-i şerif'lerini havi "**Buhârî-i Şerif**" okuyarak dua ettiği, bu amelinin Resulullah Aleyhisselâm'ın yardım ve istimdadına vesile olmasını ümit ettiği rivayet edilir:

"Bizim için elden duadan başka ne gelir? Her vakit Buhârî-i Şerif okuyorum. Bir hatim de ikmal etmek üzereyim. İnşallah duamız Cenâb-ı Hak indinde müstecab olur... Memleketin selameti, millet-i İslâmiye'nin bu beladan kurtulmasını dua ediyorum. Hastalığım iyi olsun, yine Buhârî'ye başlayacağım. Çanakkale Harbi'nde hep Buhârî okudum. Cenab-ı Hak o vakit bizi himaye ve sıyânet etti (korudu). Yine eder." (Atıf Hüseyin Efendi'nin Hatıratı, s. 266, 388)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e bağlılıkları, sevgi ve teslimiyetleri ile dünyaya büyük bir numune olan atalarımız bu bayrağı bin yıl boyunca bütün dünyada taşıdılar, birçok milletlerin müslüman olmasına vesile oldular. Aynı zamanda o nurdan, o ruhtan aldıkları iman, cesaret ve cihad ruhu ile asırlar boyu İslâm dini'nin müdafiliğini yaptılar. Küffara dünyayı dar ettiler. Cihana İslâm'ın adaletini gösterdiler, savaşta bile insan hak ve hukukunu gözettiler.

Kendisini medenî kabul eden Batı milletleri savaşın da bir hukuku olduğunu daha yakın zamanda kabul ettiler. Ancak her fırsatta kendi kabul ettikleri bu hukuku çiğnemekten geri kalmadılar.

Oysa Resulullah Aleyhisselâm'ın engin merhametinden feyz alan bu milletin arslanları asırlar boyu savaş meydanında bir taraftan düşmanın üzerine yalın kılıç dalarken, diğer taraftan kadınlara, yaşlılara ve çocuklara ve dahi esir aldıkları düşman askerlerine büyük bir merhamet gösterdiler.

Bugün de kahraman mehmetçiğimiz çocuklara, sivil halka zarar vermemek için şehadeti göze alıyor. Bütün dünyaya merhamet ve asaletin en müstesna örneklerini gösteriyor.

Bu ruh, bu azim; imandan, Resulullah Aleyhisselâm'a ve onun izinden giden Evliyâullah Hazerâtı'na olan bağlılık ve sevgiden gelir.

Resulullah -Sallallahu Aleyhi ve Sellem- Efendimiz Canlardan da, Cananlardan da Azizdir:

Cenâb-ı Hakk Âyet-i kerime'sinde Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'i şöyle tanıtıyor:

"O Peygamber müminlere öz nefislerinden evlâdır, canlarından da ileridir."
(Ahzâb: 6)

Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Hazerâtı ve onların yolundan gidenler bu aşkı her daim yaşamışlar, Resulullah Aleyhisselâm'a gönülden bağlanmışlardır.

"O Peygamber'e inanan, saygı gösterip aziz tutan, ona yardım eden, onunla gönderilen nura uyanlar yok mu? İşte onlar kurtuluşa ve saâdete erenlerdir."
(A'râf: 157)

Bunu böyle bilip iman edenin imanı kemale ermiştir. Bu halde olmayanlar ne kadar iman etmiş görünseler de imanları suretadır.

Düşman bir Arap kabilesi olan Lihyanlılar, İslâm tarihindeki meşhur Recî' hadisesinde esir ettikleri mücahidlerden Hubeyb bin Adiyy -radiyallahu anh- ile Zeyd bin Desinne -radiyallahu anh-ı götürüp Mekkeliler'e sattılar. Her ikisi de Bedir'de Kureys'in ileri gelenlerini öldürmüşlerdi.

Zeyd -radiyallahu anh-ın idamında müşriklerin bütün ileri gelenleri bulunmuştu. Başını alacak kılıcın tam sıyrıldığı anda Ebu Süfyan kendisine: *"Doğru söyle! Şimdi senin yerinde Muhammed olsa, onun öldürülmesini tercih eder miydin?"* dedi. Zeyd -radiyallahu anh- hiç tereddüt etmeden:

"Asla!... Ben öleyim de peygamberimin vücuduna bir diken bile batmasın!" diye cevap verdi.

Ebu Süfyan bu imanı görünce ister istemez şu hakikati itiraf etti ve:

"Hiç kimse Muhammed kadar arkadaşları tarafından sevilmemiştir!" diye bağırdı.

Zeyd -radiyallahu anh-ı dininden döndürmek için oka tutmuşlarsa da, bu onun imanını artırmaktan başka bir işe yaramadı. Daha sonra da Bedir'de öldürülen Ümeyye bin Halef'in oğlu Safvan'ın kölesi tarafından şehid edildi.

Hubeyb -radiyallahu anh- bir müddet Mâviye adındaki azadlı bir kadının evinde hapis tutuldu.

Sonradan müslüman olan Mâviye der ki:

"Ben Hubeyb'den daha hayırlı bir esir görmedim. O zaman Mekke'de üzüm bulunmadığı ve kendisi de zincire bağlı olduğu halde, kendisini üzüm salkımından üzüm yerken gördüm. Herhalde bunu ona rızık olarak Allah veriyordu." (Buhârî)

Öldürmek için Hubeyb -radiyallahu anh-ı Harem bölgesinden dışarı çıkarıp Tenim'e götürdüler. Öldürüleceğini anlayınca hiç metanetini bozmadan izin istedi, iki rekât namaz kıldı, o andan itibaren idam edilecek müslümanların namaz kılması âdet oldu.

İslâmiyet'ten vazgeçmesi şartıyla serbest bırakılacağı kendisine bildirildi. Hubeyb -radiyallahu anh- ise:

"Benim için ölmek, dinimden dönmekten daha hayırlıdır." dedi ve direğe çekilerek şehid edildi.

Hubeyb -radiyallahu anh- son dakikalarında: **"Allah'ım! Burada selâmımı Resul'üne ulaştıracak bir yüz göremiyorum. Bari selâmımı ona sen ulaştır!"** diye duâ etti.

O anda Resulullah Aleyhisselâm ashâbı ile oturuyordu. **"Ve aleyhisselâm!"** buyurdu.

Orada bulunanlar: **"Yâ Resulellah! Kimin selâmını aldın?"** dediler. **"Kardeşiniz Hubeyb'in selâmını."** diye cevap verdi ve **"Kureyş Hubeyb'i şehit etti."** buyurdu.

Onlar öyle seviyorlardı, o sevgi ile imanlarına iman katıyorlardı.

Gerçek İman:

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri, Resulullah Aleyhisselâm'a olan imanı şöyle tarif ediyorlar:

"Gönülden bağlı olmak nasıl olur?"

Biz şöyle deriz;

"Allah'ım..! Habib'ine nasıl tâzim ve teslim olmam gerekiyorsa beni o hâle getir. Senin getirdiğin hâl ile teslim olayım, saygı gösterebileyim."

...

Varlığı bütün varlıklar için en büyük rahmettir. Rahmet-i ilâhî'nin tecessüm etmiş bir tecellisidir. Allah-u Teâlâ'nın bütün âlemleri bir kimsede toplaması elbette mümkündür.

Bir Âyet-i kerime'sinde de:

"O sizden iman edenler için bir rahmettir." buyuruyor. (Tevbe: 61)

Eğer Allah-u Teâlâ onu göndermeseydi, iman etmen için sana lütuf etmeseydi hâlin nice olurdu?

Bu âleme teşriflerinden önce bütün peygamberler ve mukarreb melekler katında, mübarek vücudunun âlemlere rahmet olduğu biliniyordu. Semâvî kitaplarda çok çok övülmüştür, kıyamete kadar da övülüp senâ edilecektir.

Allah-u Teâlâ onun şânını âlemlere duyurdu, fakat münâfıklar kâfir oldukları için duymadı."

"O Hakk'ın nurudur

İlim-irfan kaynağıdır

Hakk'tır onun özü

Hakk'tan gelir onun sözü."

Binaenaleyh Resulullah Aleyhisselâm'a teslimiyetsiz iman olmaz.

İman budur.

Bu imanı Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sirruh- Hazretleri şöyle ifade buyuruyorlar:

"Allah'ım! Habib'ine karşı öyle bir iman ver ki; zannettiğim gibi değil, onu nasıl haketmişsen olduğu gibi iman edeyim. Evvelâ onu bilemediğimi bileyim."

Öyle bir peygamberdir ki; kâinatın özü ve hülâsasıdır, onun hakikatini kimse göremez, bilemez. Bize düşen Allah ve Resul'üne kayıtsız, şartsız gönülden teslim olmaktır.

Âyet-i kerime'de:

"Resulullah size ne verdiyse onu alın, neyi yasak ettiyse ondan sakının!" buyuruluyor. (Haşr: 7)

Bu emr-i ilâhîyi bizzat Hazret-i Allah buyuruyor ve iman edenlere duyuruyor.

Aksi halde kişi, Hazret-i Allah'a ve Resulullah'a itaat etmemekle isyan etmiş ve küfre girmiş olur.

Binaenaleyh Resulullah Aleyhisselâm'ın Hadis-i şerif'lerini ve beyanlarını hafife alanlar gerçekten imansız ve saptırcıdırlar. Bunlar yolun başına oturmuş, halkı saptıran, âhir zaman ulemâsıdır. Halkı dinden imandan ayırıyorlar. Ve fakat halk hâlâ onların bir şey bildiğini zannediyor.

Oysa Resulullah Aleyhisselâm'ın her emrine itaat etmek farz olup, aykırı hareket etmek ise haramdır.

Siddîk-ı Ekber -radiyallahu anh- Hazretleri:

"Resulullah Aleyhisselâm'ın hiçbir sünnetini terk etmedim. Eğer terk edersem, hak ve hidayetten sapıtmadan korkarım." buyurdular. (Buhârî)

İşte gerçek iman edenler bunlardır. Bu sağlam imandan mahrum olanlar ise imansızlıkları sebebiyle onun her emr-i şerif'ini hafife alırlar. Bugün olduğu gibi.

İman sahibi olduğumuzu ne ile ibraz ederiz? Ashâb-ı kiram nasıl çalıştı? Canını, malını hiçe saydı. "Allah" dedi, "Resulullah" dedi, orada kaldı.

Ve onlar Allah'ın Resul'üne öyle bağlı ve itaatkâr ve öyle sadakâtle teslim olmuşlardı ki, ona itimatları tam idi.

Ashâb-ı kiram Efendilerimiz ona şöyle söylemişlerdi:

"Yâ Resulellah! Biz sana iman ettik, seni tasdik eyledik. Bize getirdiğin şeyin hak olduğuna şehâdet ettik. Bu hususta dinlemek ve itaat etmek üzere sana söz verdik.

Yâ Resulellah! Allah sana ne emrettiyse yerine getir. Seni hak Peygamber gönderen Allah'a yemin ederim ki, bize denizi geçelim desen, seninle birlikte geçeriz. Dünyanın öbür ucuna gidelim desen seninle beraber gideriz. Bizden bir kişi bile geri kalmaz...!"

Resulullah Aleyhisselâm'a Sevgi, Saygı, Teslimiyet Her Şeyin Özüdür:

Bu her şeye amildir:

Saygı ve hürmet, sevgi ve muhabbet, itaat ve teslimiyet. Kayıtsız şartsız teslim olmayan, onu her şeyden üstün tutmayan, onu gönülden sevmeyen asla hidayete eremez, hakikate ulaşamaz, dünya saâdetine, ahiret selâmetine erişemez.

Resulullah Aleyhisselâm'ın bu yüce mertebesine iman etmeyen, onu sıradan bir beşer gibi gören İbn-i Teymiyye ve benzeri kötü âlimlerin tesiri ile ortaya çıkan fitne ehli türeme grupların ise İslâm'la hiçbir alâkaları yoktur, dünyaya verebilecekleri bir medeniyet numunesi de yoktur. İŞİD örneğinde olduğu gibi.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'i numune almayan, onun Allah katındaki büyük mertebesini ve nuraniyetini tanıyıp sünnetine bilâ kayd-u şart sarılmayanlar yoldan çıkmışlar, hak ve hakikatten uzaklaşmışlardır. Böylece fitne, fesat batağına batan bu güruhlar İslâm'a ve müslümanlara büyük zararlar vermişlerdir.

Öyle bir zamandayız ki; alim sıfatıyla ortaya çıkan niceleri televizyonlara çıkıyor, koltuklarına kuruluyor ve Kur'an-ı kerim tefsir etme iddiasıyla konuşuyorlar.

Peygamber Aleyhisselâm Efendimiz'den muhabbetle, hürmetle bahsetmeyen, ism-i âlîlerini anarken tâzimde bulunmayan, Hadis-i şerif'lerini kafasına göre "Bu sahîh değildir." diye inkâr etme cüretinde bulunanlar, irşad değil ifsat ehlidir.

Bu gibiler hakkında Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Sakın sizden birinizi emrettiğim veya nehyettiğim hususlardan biri kendisine ulaşınca, koltuğuna yaslanıp 'Bilemiyorum! Biz Allah'ın kitabında ne buluyorsak ona uyarız.' derken bulmayayım." (Tirmizî)

Bu gibilere dikkat ederseniz üslûplarından Resulullah Aleyhisselâm'a bağlılık ve teslimiyetleri olmadığını görürsünüz. Zira nefisleri içten içe büyük bir varlık ve benlik davası, ben biliyorum iddiası güder, Bu gibilerin imanları suretadır.

Bu gibi kimseler bir parça ilim tahsil eder ve fakat o ilmi nefsine mâleder, o ilim kendisininmiş gibi gösterir. Nefsini ilâh edindiği için aslında gizliden gizliye allahlık dâvâsına girer. Bunu halk bilmez, fakat Allah-u Teâlâ bildiği için Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Resul'üm! Gördün mü o nefis arzusunu ilâh edineni? Artık ona sen mi vekil olacaksın? (Onu şirkten sen mi koruyacaksın?)" (Furkân: 43)

Hâşâ *"Ben Allah'ım!"* demiyor da, bir şey bahane edip kendisini gizliyor. Meselâ Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'i beğenmez, Allah-u Teâlâ'nın nurunu küçük görür, din-i İslâm'ı kendisine mâleder. O aslında Allah-u Teâlâ'yı bile beğenmez. Fakat oraya kadar gidemez de, nefis allahlık dâvâsı güttüğü için, kendisini herkesten yüksek görür. Kendi varlığını ortaya koymak için, kendisinden başka varlıkları silmek ister. Kendisinden daha büyük kimse görmediği için; artık din de o, iman da o, ihlâs da odur. Başka hiçbir şey tanımaz, hiçbir şey kabul etmez. Çünkü gizliden gizliye allahlık dâvâsı güdüyor. O küfre kayalı çok olmuştur. Ehil onu bilir, kendisi bilmez. Bu böyledir, İslâm'dan kayanlar böyle kaydı. Bütün yanılanlar işte bu noktadan yanıldılar.

Cenâb-ı Hakk bunları bize tanıtıyor:

"Nefsinin hevâ ve hevesini kendine ilâh edinen, Allah'ın da dalâleti hak ettiğini bilerek saptırdığı; kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözüne perde çektiği kimseyi gördün mü? Onu Allah'tan başka kim doğru yola eristirebilir? Hâlâ ibret almayacak mısınız?" (Câsiye: 23)

Bunların **"Âlemlere rahmet"** olarak gönderilen Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'den feyiz almaları, onun nurudan nasipdar olmaları mümkün mü?

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde:

"Hiçbir kimse ben kendisine babasından, evladından ve bütün insanlardan daha sevgili oluncaya kadar kâmil mümin olamaz." buyuruyorlar. (Buhârî)

Kimde onun muhabbeti varsa, onda hayat vardır. Kim ona tâbi olursa saadete erer, hakikate varır.

Kimde ona muhabbet, hürmet yoksa o ölüdür. Ruhu ölmüş olduğu için canlı cenaze mesabesindedir. Konuşması ifsat, icraatı fitnedir.

Bunlar yapma çiçeğe benzer. Uzaktan baktığında çok güzel görünürler, ancak hayat yoktur, ölüdür.

Peygamber'e itaat etmeyen, rahmet-i ilâhî'den mahrumdur:

"Peygamber'e itaat edin ki rahmete erdirilesiniz." (Nûr: 56)

Onu incitip üzenlere acıklı bir azap vardır:

"Allah'ın Peygamber'ini incitip üzenlere acıklı bir azap vardır." (Tevbe: 61)

Onu incitip üzenler kimlerdir?

Bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

"- Ümmetimin tamamı cennete girecekler. Girmek istemeyene sözüm yok.

- *Yâ Resulellah! Kim cennete girmekten kaçınır?*

- Kim bana itaat ederse cennete girer, isyan eden cenneti istememiş demektir."
(Buhârî. Tecrid-i sârih: 2171)

Ahiretteki pişmanlık ise fayda vermeyecektir:

"Ne olurdu, ben de o Peygamber'in maiyetinde bir yol edineydim." (Furkan: 27)

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"O Peygamber'e uyun ki, doğru yolu bulasınız." (A'râf: 158)

Çok Mühim Bir Sır:

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri, Resulullah Aleyhisselâm'a sevgi, saygı, tazim ve teslimiyetin son sırrını şöyle ifade buyuruyorlar:

"Resulullah Aleyhisselâm'a hâl-i hayatında ne kadar tâzim lâzımsa, vefatından sonra da o kadar tâzim lâzımdır. Her hâl ve ahvalde hürmet vecibesini muhafaza etmek gerekir."

"Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve selem- Efendimiz'le katiyyen bağdaşmak istemeyiz. '*Allah'ım o senin nurun, o nurdan kâinatı halketmişsin, ben bu sıfatımla ona nasıl yaklaşabilirim. O'nu çok çok uzak tut.*' deriz. Onunla karşılaşmamak için ekseri Sıddîk-ı Ekber -radiyallahu anh- Hazretlerimiz'i muhatap olarak tutarız.

Bir defasında Ravza-i Mutahhara'ya bir sümüklü böcek şeklinde girdik. Bizi görmemeleri için öyle bir yere gizlendik ki, buna rağmen hareket ettiler. Kaçmaya veya uzaklaşmaya muvaffak olamadık. Onunla yan yana oturmaya zaten lââyık değiliz. Af buyurun, tâbiri câizse bir ...le bir mis bağdaşır mı?

Hazret-i Allah Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve selem-ini çok seviyor. Hazret-i Allah'a karşı bir kusur işlersem affeder diye bir ümidim var, Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve selem-ine karşı işlersem beni affetmez diye kanaatim husule gelmiştir. Bunu her zaman ifşâ ediyoruz, çünkü onu çok seviyor."

•

"İbrahim Aleyhisselâm ile çok ilgim var. Biz Cenâb-ı Hakk'ın lütfuyla bazen sıfat değiştiririz. Bir gün Makâm-ı İbrahim'in taşlarının altına girdik. Fakat oraya girdiğimizi

kimse bilmiyor. Seyyid-i Kâinat Sebeb-i Mevcudat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ile İbrahim Aleyhisselâm karşıdan geliyorlar. İbrahim Aleyhisselâm geldi ve taşın üzerine oturdu. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz: "**Kalk! Bak altında ne var!**" dedi. Bir de kaldırdı ki sırtımda ki o levhayı gördü; "**Allah**" yazıyor. Onu görünce İbrahim Aleyhisselâm şöyle bir irkildi ve: "**Yâ! Ben kimin üstünde oturuyormuşum!**" buyurdu.

Onun için, şükürler olsun ki Rabb'im dilediği yere koyar, indirir, çıkarır. Fakat mahlûk mu, hükümsüz. Hüküm Sahib'ime ait. Ama çok güzel bir şey; Cenâb-ı Hakk bunları gösteriyor, seyrettiriyor, konuşturuyor, bu da bir nimet!

Hazret-i Allah'ın fakire tahsis ettiği yerler vardır. Fakat ben bu yerlerin üstünde değil de altında yaşamaya çalışırım. Yani toprağı üstünde değil de toprağın altında yaşamaya çalışırım. Çünkü Hazret-i Allah fakire bu şekilde bir hayatı sevdirmiş. Ben İbrahim Aleyhisselâm'ı o kadar çok derinden seviyorum ki Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'den ayırmam. Fakat Resulullah Aleyhisselâm'ın yaratılışı ayrı. O yeri de biliyor, yerin altını da biliyor, göğü de biliyor. Resulullah Aleyhisselâm benim yerin altında olduğumu bildi. Resulullah Aleyhisselâm nur olduğu için o nurdan keşfediyor. Bunlar ilminizin, havsalarınızın keşfedeceği şeyler değil.

Yani Allah-u Teâlâ bize yerin dibini sevdirmiş, yerin üstünü değil. Bize; mahviyeti, taşlar altına gizlenmeyi, ayaklar altında bulunmayı sevdirmiş. Fakir daima her fırsatta deriz ki: "**Allah'ım! Boynumu sevgililerin ayağının altına koy...**" Bu halât her zaman için kalbimden geçer."

Resulullah -Sallallahu Aleyhi ve Sellem- Efendimiz'in Her Sözü İlâhî Bir Vahye İsnad Eder:

Buhârî'nin rivayetine göre Cebrâil Aleyhisselâm, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e Kur'an-ı kerim'i indirdiği ve öğrettiği gibi Sünnet'i de indirmiş ve öğretmiştir.

Kur'an-ı kerim vahiy olduğu gibi, Hadis-i şerif'ler de vahiydir.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"O kendiliğinden konuşmamaktadır. Onun konuşması, ancak kendisine bildirilen vahiyden başka bir şey değildir." (Necm: 3-4)

Resulullah Aleyhisselâm İslâm'ın ilk yıllarında Kur'an-ı kerim âyetleri ile karıştırılmaması için Hadis-i şerif'lerin yazılmasını yasaklamıştı. Buna rağmen ilk yıllarda güvendiği kimselerin yazmalarına izin verdiği gibi, karıştırılma ihtimali ortadan kalktıktan sonra bu yasağı kaldırmış ve yazılması için izin vermişti.

Abdullah bin Amr -radiyallahu anh- buyururlar ki:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'den her ne işitsem yazardım. Kureyşliler beni bundan menetmek istediler. Dediler ki; 'Sen her şeyi yazıyorsun. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ise beşerdir. Rızâ halinde de gazap halinde de söz söyler.' Bu tenbih üzerine yazmaktan bir müddet

vazgeçtim. Nihayet bu durumu Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-e arzettim. Mübarek parmağını ağzına götürerek:

"Yaz! Nefsim kudret elinde bulunan Allah'a yemin ederim ki, buradan hak sözden başkası çıkmaz!" buyurdu." (Ebu Dâvud: 3646)

Resulullah Aleyhisselâm'ın Hükmüne Rız Olmayanın Durumu:

Gönüldeki gerçek imanı açığa çıkararak en büyük ölçü, en büyük delil, Allah'ın ve Peygamber'in hükmüne rıza göstermektir. İnananlar tereddüt etmeksizin boyun eğler. Bu ise, Allah'a ve Peygamber'ine karşı takınılması gereken edeb tavrıdır.

Hakiki müslümanın Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e olan imanını ve teslimiyetini arz ederim.

Asr-ı saâdet'te iki kimse huzur-u Nebevî'de hasımlaştilar. Resulullah Aleyhisselam hak sahibi lehine hükmetti. Aleyhine hüküm verilen **"Râzı olmam! Bir de Hattab oğlu Ömer'e gidelim."** dedi ve Hazret-i Ömer -radiyallahu anı-ın yanına vardılar. Lehine hüküm verilen **"Yâ Ömer! Biz Peygamber Aleyhisselâm'a giderek hasımlaşlık. Benim lehime bunun aleyhine hükmetti. Bu ise rızı olmayıp reddetti."** deyince Hazret-i Ömer -radiyallahu anı- **"Böyle mi oldu?"** diye sordu, öteki **"Evet"** dedi. Bunun üzerine **"Ben sizin aranızda gelip aranızda hüküm verinceye kadar yerinizden ayrılmayın."** diyerek evine girdi ve kılıcı elinde olduğu halde yanlarına geldi. Râzı olmayı reddedeni bir vuruşta öldürdü. Öteki arkasını dönerek Resulullah Aleyhisselâm'ın yanına kaçtı ve **"Yâ Resulellah! Vallahi Ömer, arkadaşımızı öldürdü. Eğer müdahale etseydim beni de öldürecekti."** dedi.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz **"Ömer'in bir mümini öldürmeye kalkışacağını sanmazdım."** buyurdu.

Bunun üzerine Allah-u Teâlâ:

"Hayır, öyle değil!... Rabb'in hakkı için, onlar aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp, sonra da verdiği hükümden dolayı yüreklerinde hiçbir sıkıntı, bir burukluk duymadan tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar." (Nisâ: 65)

Âyet-i kerime'sini indirdi. (İbn-i Kesir)

Gerçek iman budur. Bu aynada kendinizi görün. Kim hakiki müslüman? Kim dinden çıkmış? Bu sahtelerin durumunu buradan anlayabilirsiniz.

Tasavvur buyurun, onlar daha Âyet-i kerime gelmeden, bu hükmü gönüllerinde hissedencesine yaşıyorlar.

Allah-u Teâlâ Resulullah Aleyhisselâm'ın emrine başvurmayı müminlere farz kıldığı gibi, onun verdiği hükümlerden dolayı müminlerin içlerinde herhangi bir sıkıntının yer etmesini de haram kılmıştır.

Âyet-i kerime'de şöyle buyruluyor:

"Aralarında hüküm verilmek üzere Allah'a ve Peygamber'ine çağırıldıkları zaman, müminlerin sözü sadece 'İşittik, itaat ettik!' demekten ibarettir. İşte saâdete erenler onlardır." (Nûr: 51)

O itaatkâr müminler dünya saâdetine ahiret selâmetine ererler, umduklarına nail olurlar, korkunç âkıbetlerden emin bulunurlar.

"Kim Allah'a ve Peygamber'ine itaat ederse, Allah'tan korkar ve ondan sakınırsa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir." (Nûr: 52)

Gözlerin görmediği, kulakların işitmediği, akla hayale gelmeyen nimetlere erenler ancak bunlardır.

Zafer ve Fetihlerin Yegâne Vesilesi Resulullah Aleyhisselâm'dır:

Bedir harbinde, İslâm ile küfür, müslüman ile kâfir savaşıyordu.

İki ordu artık tamamen birbirine girmişti. Kureyş'in kuvveti ve hücumu ile müslümanların imanı ve savunması arasında şiddetli bir boğuşma başladı. Ortalık toz dumana karıştı. Tozlar arasındaki kılıç parıltıları, bulutlar arasından çıkan şimşek gibi görünüyordu.

Hazret-i Ali -radiyallahu anh- der ki:

"Bedir günü savaş kızıştığı zaman Resulullah Aleyhisselâm'a sığınmıştık. O gün insanların en cesaretlisi ve en kahramanı o idi. Müşriklerin saflarına ondan daha yakın olan bir kimse yoktu."

Çarpışma bütün hızıyla devam ederken, Resulullah Aleyhisselâm Cebrâil Aleyhisselâm'ın tavsiyesi ile yerden bir avuç kum aldı: **"Yüzleri kara olsun!"** diyerek müşriklere doğru attı. Saçılan bu ince kumdan gözüne kaçmayan, gözü ile meşgul olmayan bir kimse kalmadı, son derece sersemleştiler. Bundan sonra bozulduklar, müminler de enselerine bindi. Bir yandan öldürüyorlar, bir yandan esir alıyorlardı. Savaş sona erince müslümanlardan: **"Şöyle kestim, şöyle vurdum, böyle esir aldım!"** diye ileri geri konuşanlar, yaptıkları ile övünenler oldu. Birisi: **"Filân şahsı ben öldürdüm."** derken, bir diğeri ise: **"Hayır! Onu ben öldürdüm!"** gibi iddiâlarda bulunmuştu.

Bu hadise üzerine nâzil olan Âyet-i kerime'de şöyle buyruluyor:

"Onları siz öldürmediniz Allah öldürdü." (Enfâl: 17)

Yani siz iftihar edip övünüyorsunuz, fakat şunu iyi bilin ki, onları sırf kendi gücünüzle yenmediniz, onları siz değil Allah öldürdü.

"Attığın zaman sen atmadın Allah attı." (Enfâl: 17)

O attığı kum tanelerini hedefine isabet ettiren, gayesine erdiren, düşmanı hezimete uğratıp müslümanları galip getiren O idi.

Görünüşte o atıyor fakat aslı O olduğu için O atmış oluyor.

Resulullah Aleyhisselâm'ın içinde O olduğu için, O'nun nuru ile konuşuyor. Onun özü O'dur, sözü de O'dur.

Öyle Zât-ı âli idi, onu öyle kılmış. Ona dayanmak, onu sevmek, ona bağlanmak, onunla olmak. Bu Cenâb-ı Hakk'ın en büyük lütfudur.

Bütün muvaffakiyet ve muzafferiyetlerin vesilesi odur.

Zafer Allah'ın, Resul'ünün ve inananlarındır.

Bu imanda, bu azimde, bu sabırda, bu kararlılıkta, bu ihlâsta olursak, hiçbir kâfirin hilesi ve düşmanlığı bize zarar veremez.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Resul'üm! Biz sana apaçık bir fetih ihsan ettik." (Fetih: 1)

Allah-u Teâlâ Resulullah Aleyhisselâm'a açık fetih ihsan etmiştir. O'nun verdiği haberler kesin olarak gerçekleşme hususunda, "*Meydana gelmiş hadise*" gibi sayılacağından, fetihlerin mutlaka gerçekleşeceğini önceden vâdetmiştir.

Bu vaad Resulullah Aleyhisselâm'a ve müminlere büyük bir müjdedir.

Ve bu fetihler kıyamete kadar devam edecektir. Bu Âyet-i kerime'de fethin yüceliğini gösteren bir işaret vardır. Ayrıca ileride meydana gelecek birçok fetihler zincirinin başlangıcıdır.

Bu fetihler Resulullah Aleyhisselâm'a Allah-u Teâlâ'nın lütfudur, ihsanıdır, ümmet-i Muhammed'e de ikramıdır.

"Böylece Allah senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlar, sana olan nimetini tamamlar ve seni dosdoğru bir yola eriştirir." (Fetih: 2)

Bu ilâhî hitabı yalnız ve yalnız ona bahşetmiştir, başka hiç kimseye böyle bir hitap olmamıştır. Bu ise onun ne kadar sevildiğini, seçildiğini, fazilet ve meziyetini göstermektedir.

"Sana olan nimetini tamamlar ve seni dosdoğru bir yola eriştirir." (Fetih: 2)

Resulullah Aleyhisselâm her hususta hiç kimsenin ulaşmadığı itaat, iyilik ve doğruluk üzeredir. Dünya ve ahirette mutlak olarak insanların en mükemmeli ve efendisidir.

Geçmiş ve gelecek günahlarını bağışladığı gibi, nimetini de tamamlıyor. O nimeti ancak Allah-u Teâlâ bilir. Bu şerefe de kimseyi nâil etmemiştir, yalnız Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-ine mahsus olan bir lütuftur.

"Ve sana kimsenin güç yetiremeyeceği bir şekilde şanlı bir zaferle yardım eder." (Fetih: 3)

Âyet-i kerime'lerde Allah-u Teâlâ'nın ona yardımı anlatılmaktadır.

•

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Bilin ki Resulullah aranızdadır." (Hucurât: 7)

Resulullah Aleyhisselâm'a samimi iman edip, ona yönelenler, ona dayananlar, Cenâb-ı Hakk'ın desteğine mazhar olmuşlardır. Çünkü Habib'ine bağlılık Hazret-i Allah'a olan bağlılıktır. Ona olan itimat ve teslimiyet, Hazret-i Allah'ın rahmetine muciptir.

Âyet-i kerime'sinde:

"Allah: 'Ben ve peygamberlerim elbette galip geleceğiz!' diye yazmıştır." buyuruyor. (Mücadele: 21)

Bu ferman-ı ilâhi'dir. Allah ve Resul'ü dâima gâliptir.

Resulullah Aleyhisselâm'ın risaleti ve manevî şahsiyeti kıyamete kadar devam ettiğinden bu ferman-ı ilâhî de kıyamete kadar bâkidir.

"Allah seni insanlardan korur." (Mâide: 67)

Allah-u Teâlâ bu Âyet-i kerime'sinde Resul'ünün insanlara Hakk'ı tebliğ etmesine mukabil, onu anlayamadıklarını ve kendisine düşman kesildiklerini, fakat onu bizzat koruduğunu ferman buyuruyor.

"Ey Peygamber! Allah sana da sana tâbi olan müminlere de yeter." (Enfâl: 64)

Allah-u Teâlâ Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-inin yüzü suyu hürmetine, ona tâbi olanları, hem dünyanın tuzaklarından, hem cinlerden, hem de ahirette gelecek tehlikelerden, Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-ini koruduğu gibi koruyacağını haber veriyor.

Allah-u Teâlâ Peygamber'ini yüceltmek, ona yapılan yardımın büyüklüğünü göstermek için Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurdu:

"Hiç şüphesiz ki Allah bizzat Peygamber'in dostu ve yardımcısıdır. Cebrâil de, müminlerin sâlih olanları da. Bunların arkasından bütün melekler de ona yardımcıdır." (Tahrîm: 4)

Allah-u Teâlâ Resulullah Aleyhisselâm'ı bizzat kendisi koruduğu gibi, Cebrâil Aleyhisselâm ve mukarreb meleklerle koruyacağını, sâlih kullarının da canı ve malı ile yardımcı olacağını bize duyuruyor.

"Bütün melekler" ibaresinden, her meleğin ondan haberdar olduğu ve onun hakkında emir beklediği ifadesi çıkıyor.

Siz bu Âyet-i kerime'yi inkâr mı ediyorsunuz, iman mı ediyorsunuz? Eğer iman ediyorsanız Allah-u Teâlâ'nın dostuna uymanız gerekir, düşman olmak değil. İman etmiyorsanız küfürde olduğunuzu bilin.

"Onu sizin görmediğiniz askerlerle destekledi." (Tevbe: 40)

Allah-u Teâlâ onu hıfz-u himayesine almış, çepeçevre kuşatmıştır. Cebrâil ve diğer melekleri insanların görmediğini fakat mevcut olduğunu, Resul'ünü onlarla desteklediğini beyan ediyor. Nasıl bir askerle muhafaza ettiğini yalnız O bilir.

Allah-u Teâlâ diğer Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Şüphesiz ki Allah iman edenleri müdafaa eder. Allah, hâin ve nankör hiç kimseyi sevmez." (Hacc: 38)

Gördüğünüz gibi destek bu şekilde olur. İtaat ve teslimiyet olmalı ki destek alınabilsin. O zaman biz Allah-u Teâlâ'nın biricik Habib-i Ekrem'i Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e nasıl itaat, teslimiyet, saygı, hürmet içinde olmalıyız ki bu desteğe mazhar olabilelim.

"Ey iman edenler! Eğer Allah'a (Allah'ın dinine) yardım ederseniz (sarılırsanız), Allah da sizi muvaffak eder ve ayaklarınızı sâbit kılar." (Muhammed: 7)

Maddî mânevî bütün iyilik ve güzelliklere erişmeye, bütün müşküllerin çözümüne, her zorluğun kolaylığına yegâne vesiledir.

Hiç kimse, hiçbir nimete, rahmet ve merhamete nâil olamaz. Olursa ancak o Nûr'un eli ile olur, o Nûr'a tâbi olmakla olur. İster dünya, ister ahiret, ister zâhir, ister bâtın...

Onun yolundan başka bütün yollar kapalıdır.

Müjde-i Peygamberî:

Ebu Saîd-i Hudrî -radiyallahu anh-in rivayet ettiği bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyururlar ki:

"Ümmetim üzerine öyle bir zaman gelir ki, insanlardan bir topluluk savaşır. Onlara: 'İçinizde Peygamber Aleyhisselâm'ı gören kişi var mıdır?' diye sorulunca: 'Evet vardır!' diye cevap verilir. Nihayet ordu içindeki Sâhâbî'ye hürmeten zafer verilir.

Sonra bir zaman daha gelir. Onlara da: 'İçinizde Resulullah Aleyhisselâm'ın Ashâb'ını gören kişi var mıdır?' diye sorulur. 'Evet vardır!' diye cevap verilir ve zafer müyesser olur.

Sonra bir zaman daha gelir, yine harp edilir. Onlara da: 'İçinizde Resulullah'ın Ashâb'ını görenleri gören var mı?' diye sorulur. Bu defa da: 'Evet vardır!' denilir. Yine fetih müyesser olur." (Buhârî. Tecrid-i sarîh. 1223)

İşte bütün sır bu Hadis-i şerif'te gizlidir.

Bu Hadis-i şerif onun en açık mucizelerinden birisidir, buyurduğu gibi öylece tahakkuk etmiştir ve tecelliyatı devam etmektedir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in bu ifşaatı bugün için de geçerlidir.

Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyuruyor:

"Müminler içinde öyle erler vardır ki, Allah'a vermiş oldukları ahde sadakat gösterirler. Onlardan kimi bu uğurda canını feda etti, kimi de bu şerefi beklemektedir. Ahidlerini hiç değiştirmemişlerdir." (Ahzâb: 23)

"Hiç şüphesiz Allah yolunda savaşıp düşmanları öldüren ve öldürülen müminlerin canlarını ve mallarını Allah, cennet kendilerinin olmak karşılığında satın almıştır. Onlara vaad olunan cennet haktır ki, Tevrat'ta da İncil'de de ve Kur'an'da da sabittir. Allah'tan ziyade ahbine vefa gösteren kimdir? O halde yaptığınız bu hayırlı alışverişten dolayı sevinin. İşte bu çok büyük bir saâdetdir." (Tevbe: 111)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir defasında Ebu Hüreyre -radiyallahu anh- Hazretleri'ne öğüt ve nasihatte bulunurken, kurtuluşa erişebilmesi için ona âhir zamanda gelecek olan bu topluluğa uymasını tavsiye etmiş Hadis-i şerif'in sonunda şöyle buyurmuşlardır:

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh- dedi ki:

"Yâ Resulellah! Onların vasfını bana anlat ki onları tanıyayım!"

Buyurdu ki:

"Onlar benim ümmetimden, âhir zamanda gelecek bir topluluktur ki; kıyamet gününde, tıpkı peygamberlerin haşrolunduğu gibi haşrolunacaklardır. İnsanlar, durumları gösterilip de onları gördükleri zaman, onların peygamber olduklarını sanacaklar. Tâ ki ben; 'Ümmetimdir, ümmetimdir!..' deyip de kendilerini tanıncaya kadar... Nihayet halk onların peygamber olmadıklarını anlayacak. Şimşek ve rüzgâr misâli geçip gidecekler, nurlarından mahşer ehlinin gözleri kamaşacak!"

Dedim ki; ***"Yâ Resulellah! O hâlde bana onların yaptıklarına dâir bir misal ver de, ben de onlara katılayım!"***

Buyurdu ki:

"Ey Ebu Hüreyre! Bu topluluk, zor ve güç bir yola girerek peygamberlerin derecesine kavuşurlar. Allah kendilerini doyurduktan sonra açlığı, giydirdikten sonra çıplaklığı, içirdikten sonra susuzluğu tercih ederler; Allah'ın katındakine ümitlerini bağlayıp bunları terkederler. Hesabından korku duyarak helâli dahi bırakırlar. Dünyaya sadece bedenleri ile ilgi gösterirler, onun herhangi bir şeyiyle iştigâl de etmezler.

Onların Rabb'lerine olan itaatleri karşısında, melekler ve peygamberler dahi hayrete düşer. Ne mutlu onlara, ne mutlu onlara! Allah'ın, onlarla benim aramı birleştirmesini ne kadar çok isterdim!"

Sonra Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara duyduğu iştiyaktan dolayı ağladı ve daha sonra şöyle buyurdu:

"Allah yer ehline azap etmeyi murad ettiğinde onlara nazar eder de, azâbı derhâl onlardan geri çevirir. Onun için ey Ebu Hüreyre, sen onların yolu üzerinde bulun! Onların yoluna karşı gelen, vereceği hesâbın şiddetinden tir tir titreyecektir!" ("el-Vesâyâ li-İbnü'l-Arâbî"; Hâlet Ef. no.: 198/2 486a)

Bu büyük bir lütuftur. Beşer idrakinin haricinde bir lütuftur.

Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

"Her asırda benim ümmetinden sabikûn (önde gelenler) vardır ki bunlara bûdelâ ve siddikûn itlak olunur (söylenir). Haklarındaki inayet ve merhamet-i ilâhiye o kadar boldur ki sizler de o sayede yer ve içersiniz. Yeryüzü halkı için vukuu tasavvur olunan belâ ve musibetler onlarla kaldırılır." (Nevâdir-ül Usûl)

Allah-u Teâlâ onları o kadar sever ki, yeryüzüne bir belâ vereceği zaman onların yüzü suyu hürmetine vaz geçer. Ehl-i arza vereceği bütün nimetleri onların yüzü suyu hürmetine verir, bütün beşeriyet ondan istifade eder. Onlar ise bu nimetlere hiç iltifat etmezler.

Allah-u Teâlâ'nın bu has kulları her zaman için mevcuttur. Kimisi canını bu uğurda fedâ ederek ebedi saâdete nâil olmuş; kimisi de ebedî saâdetin şerefine nâil olmak için canını ve malını hiçe saymış, rızâ-i Bâri yolunda gayret sarfetmektedir.

Onlar şu Âyet-i kerime'nin lütuf tecelliyatına mazhardırlar:

"Yarattıklarımızdan öyle bir topluluk da vardır ki, onlar Hakk'a iletirler ve hak ile hüküm verirler." (A'râf: 181)

Bu ilâhî hüküm Asr-ı saâdet'ten kıyamete kadar geçerlidir ve müslümanlar için büyük bir müjdedir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Ümmetinden bir tâife, kıyamet gününe kadar Hakk için muzaffer bir şekilde mücadelede devam edecektir." (Müslim)

Ümmet-i Muhammed'in yetmiş üç fırkaya ayrılacağını, bir fırkanın kurtulacağını beyan eden Hadis-i şerif mucibince, kurtulan o bir fırkanın içinde de Allah-u Teâlâ'nın vazifedar kıldığı kimseler vardır.

Yani o vazifedarlar o bir fırkadan çıkacak, başka fırkalardan çıkmayacak.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz diğer bir Hadis-i şerif'lerinde ise şöyle buyuruyorlar:

"Allah-u Teâlâ bu ümmete, her yüzyıl başında dinini yenileyecek bir müceddid gönderir." (Ebu Dâvud)

Görülüyor ki bunlar doğrudan doğruya Allah-u Teâlâ tarafından gönderilmiş vazifedarlardır.

O'nun memur ettiği, vazife için ileriye sürdüğü kimseler bunlardır, hakkı tebliğ eden ve halkı Hakk'a çağıran yine bunlardır.

Nübüvvetin üstünde hiçbir rütbe olmayacağına göre, bu rütbeye vâris olmaktan daha büyük şeref tasavvur edilemez.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde:

"Âlimler peygamberlerin varisleridir." buyuruyorlar. (Buhârî)

Onların kalbinde yalnız Hazret-i Allah olduğu için Hazret-i Allah ile Hazret-i Allah'a götürürler.

Dünya bozulmaya yüz tuttuğu, fitne ve fesadın arttığı bir zamanda Allah-u Teâlâ sevdiği ve seçtiği bu kullarından birini gönderir, onunla o ifsadı kaldırır.

Hele dünyanın son zamanında; dinsizliğin, ahlâksızlıkların her türlüşünün son haddine vardığı, bilhassa Deccâl'den daha beter olan sapıtcı imamların türeyip, din-i İslâm'ı aslından çıkarmak istedikleri bir anda, Allah-u Teâlâ yeni bir din değil de, ancak İslâm dinini kuvvetlendirmek, halkı imana dâvet etmek için bir dâvetçi gönderir.

Bu en büyük fitne zamanında ise; Allah-u Teâlâ'nın hükümlerini ayakta tutmak için, kâfirlerin küfrünü ortaya koymak için, bu fesadı yok etmek için Hâtem-i veli'yi gönderir.

Hâtem-i evliya, âhir son zamanda gelecek velilerin sonuncusu demektir.

Nitekim Hakîm-i Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri şöyle buyurmuşlardır:

"Âhir zamanda Mehdi yokken, henüz yaklaştırılıp seçilmemişken; aradaki boşlukta, Hâtem'ül-velâye'den başka adâleti (hakkâniyeti) ayakta tutacak kimse olmaz. Ve o, bütün veliler üzerine o devirde, Allah'ın hücceti olmaya muvaffak olur.

İşte bu son evliyâ âhir zamanda; Allah-u Teâlâ'nın bütün peygamberler üzerine hücceti olan ve kendisine Hâtemü'n-nübüvvet verilmiş olan, son peygamber Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- gibi olur."

Allah-u Teâlâ öyle murad etmiş, dinin üstünlüğünü ve adaletini onunla ayakta bulundurmayı dilemiş.

Âl-i imrân Sûre-i şerif'inin 81. Âyet-i kerime'sinde beyan buyurulduğu üzere; Allah-u Teâlâ bütün Peygamber Aleyhimüsselâm Efendilerimiz'e, Hâtem-i nebi olan Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in geleceğini haber vermişti.

Aynı bunun gibi; ikinci bir hâtem olan Hâtem-i veli'nin, Allah-u Teâlâ'nın sevdiği, seçtiği birçok veli kulları, Hâtem-i veli'nin âhir son zamanda gönderileceğini Allah-u Teâlâ kendilerine bildirdiği için biliyorlar ve bildiriyorlardı.

Bu kapı kıyamete kadar devam edecektir. Bu sebeptendir ki, âhir zamanda Hâtem-i Velî'nin gönderilmesindeki hikmet ilâhî fütuhât ve füyuzâtın devam etmesi, zülmânâtın ortadan kalkması içindir. Cenâb-ı Hak'ın lütfu nerede tecelli ederse orasıdır. O'nun tecelli ettiği yerde desteği vardır. Lütfu, keremi, ihsanı vardır.

Kıyamete Kadar:

Allah-u Teâlâ onu her şeyden aziz, kadrini yüce kılmış, herkese ve her şeye tercih etmiştir. Yarattıkları arasında naziri ve benzeri yoktur. Yarattıkları hiçbir şeyle, hiçbir kimse ile ne ölçülür, ne de eşit tutulur. Yüce makamında tektir.

Âdem Aleyhisselâm'dan itibaren kendi zamanına gelinceye kadar mevcudatın en şerefli olduğu gibi, kendisinden sonra kıyamete kadar da mahlûkatın en faziletlisidir. Zira o "**Rahmeten lil-âlemîn**"dir.

Mübarek vücudları ahirete intikal etmekle, nurlarına aslâ bir noksanlık âriz olmamıştır. Ruhâniyeti ve nûrâniyeti kıyamete kadar bâki kalacak, insanlar o nur sebebi ile hidayete ereceklerdir.

Kur'an-ı kerim her asra hitap ettiğine göre:

"Biliniz ki Resulullah aranızdadır." (Hucûrât: 7)

Âyet-i kerime'sinden, o nurun kıyamete kadar bâki kalacağı anlaşılmış oluyor.

Binaenaleyh iş gören onun nurudur, o nurdur. Bu, hususa âittir ve ehlince mâlumdur.

O diri biz ölü. O her zaman hayattadır. Biz ancak onun hayatı ile hayat buluyoruz. Bizim yaşamamız onun hayat vermesi ile kaimdir. Bu ise ancak ona iman etmekle mümkündür. Hayat kaynağı o, feyiz kaynağı o, hakikat kaynağı o, Ebul-ervah o, Rahmeten lil-âlemîn o... Bu sayede bütün âlemlere rahmet ihsan ediliyor, hayat veriliyor, amma kaynak o... Onsuz hayat ölüm. Niçin ölüm? Ona iman etmediği için ölüm.

Şu hususu da belirtmek isteriz ki; bu lütuf sadece Asr-ı saâdet'e mahsus olmayıp, o Nur'a gerçekten gönül verenlere âittir. Bu nur o zamandan bu zamana devam eder.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Benden sonra bir takım insanlar gelecektir ki, onların her biri beni görmek için ehlini ve malını vermeye can atar." (Câmiü's-sağîr)

Bunun mânâsı;

Allah-u Teâlâ'nın rızâsını kazanmak maksadıyla, benim için ve benim çizdiğim yol için, bu nuru yaymak için, karanlığı delmek için canlarını dahi feda etmeye hazırdırlar.

Kur'an-ı kerim her asra hitap ettiğine göre:

"Size Allah'ın âyetleri okunurken ve aranızda O'nun Resul'ü bulunurken nasıl küfre dönersiniz?" (Âl-i imrân: 101)

Âyet-i kerime'sinden, o Nur'un kıyamete kadar bâki kalacağı anlaşılmış oluyor. "**Aramızda**" olan onun rûhâniyeti ve nûrâniyetidir.

Şüphesiz ki bu Âyet-i kerime'lerde sizin anlayamadığınız birçok mânâlar vardır. Fakat ehli olanlar bunu hem biliyor, hem görüyor, onun tasarrufunu da âşikâr olarak görüyor. Bütün bu gizli mânâlara âşina olanlar vardır.

Fetih Sûre-i şerif'inin birinci Âyet-i kerime'sinde buyurulduğu üzere, Allah-u Teâlâ Resulullah Aleyhisselâm'a açık fetih ihsan etmiştir.

Bu vaad Resulullah Aleyhisselâm'a ve müminlere büyük bir müjdedir.

Ve bu fetihler kıyamete kadar devam edecektir.

"Ve sana kimsenin güç yetiremeyeceği bir şekilde şanlı bir zaferle yardım eder."
(Fetih: 3)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in şahsında kıyamete kadar Hazret-i Allah'ın lütuf ve inayetiyle zaferler olmuştur. Aynı zamanda bütün mânevi fetihler de Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in ve Hâtem-i veli'nin şahsında Hazret-i Allah'ın lütuf ve inayetiyle olmaktadır.

Allah-u Teâlâ'nın küffar milletlerine ve ordularına karşı milletimize verdiği zafer ve muvaffakiyetlerin kaynağı Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ve onun varisi olan Evliyaullah Hazerâti'dir. Hususiyetle bu âhir son zamanda zuhur eden Hâtem-i Veli'dir.

İslâm'ın Kılıcı Halid bin Velid -Radiyahallahu Anh-ın Zaferlerindeki Sır:

Büyük İslâm dilâveri Halid bin Velid -radiyallahu anh-, Yermük Savaşı'nın iyice kızıştığı bir sıra sarığını düşürmüştü. Ortalık biraz sakinleşince sarığının bulunup getirilmesini emretti. Tekrar tekrar aradılar ve nihayet buldular. Pek eski bir şeydi. Böyle değersiz bir sarığı buldurmak için, niçin ısrarla arattığını sordular. Şunları söyledi:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'le umre yapıyorduk. İhramdan çıkarken mübarek saçlarını tıraş ettirdi. Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- kesilen saçları kapmak için adeta yarış ediyordu. Mübarek alnından kesilen saçları herkesten önce alıp işte bu sarığın içine koydum. Bu sarık başımda olduğu halde, bugüne kadar katıldığım hiçbir savaşı kaybetmedim."
(Buhârî, Tecrid-i sarîh: 2/160)

Halid bin Velid -radiyallahu anh- Hazretleri, o nuru yakından tanıdığı ve çok iyi bildiği için; o nurun bir zerresinin, bir kılının yüzü suyu hürmetine Allah-u Teâlâ kendisini hıfz-u himâye edeceğine kani idi. Allah-u Teâlâ onu her tehlike ve her belâdan korudu. En büyük sıkıntılardan onu selâmete erdirdi. En müthiş harplerin de kazanılmasına vesile oldu. Buna âmil olan Resulullah Aleyhisselâm'a olan bağlılığı ve üzerinde taşıdığı emanettir.

O sakal-ı şerife değer verdiği için Cenâb-ı Hakk'ta ona değer veriyor, muzafferiyet veriyor.

Enes bin Mâlik -radiyallahu anh- der ki:

"Vallahi Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-i, berber tıraş ederken gördüm. Ashâb'ı etrafını çevirmişti. Bir tek kılın, birinin elinden başka yere düşmesini istemiyorlardı." (Müslim: 2325)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in aslı nurdur. Aslı nur olduğu için Allah-u Teâlâ ve Tekaddes Hazretleri, onun vücudunu da nûr yapmıştır. Sakal-ı şerif'i de nurdur, ne yanar, ne çürür.

Binaenaleyh onun her bir teli ümmet-i Muhammed için en büyük bir hediyedir. Çünkü nûrdan bir zerredir.

Onlar onun bir kılını dahi en kıymetli bir şekilde ölünceye kadar sakladıkları gibi; nesline de, ümmet-i Muhammed'e de hediye bırakmışlardır. Bu sebeptir ki sakal-ı şerifler günümüze kadar gelmiştir.

Fâtih Sultan Mehmed Hân'ın Gayesi ve Gayreti:

Fatih Sultan Mehmed Han gerçek niyetini ve gayesini bir şiirinde şöyle dile getirmişti:

İmtisâl-i câhidû fi'llâh olupdur niyyetüm, / Dîn-i İslâm'ın mücerred gayretidür gayretüm.

"Niyetim "Allah yolunda cihâd." (Hacc: 78) emrini yerine getirmektir; Gayretim din-i İslâm'ın değişmez gayretidir."

Onun niyeti cihad, gayreti Tevhîd dinini dünyanın dört bir yanına yaymaktır.

Fazl-ı Hakk-u himmet-i cünd-i ricâlullâh ile, / Ehl-i küfrü serteser kahreylemekdür niyyetüm.

"Cenâb-ı Hakk'ın lütfu, Allah erleri, velilerin ordusunun himmetiyle; niyetim baştanbaşa küfür ehlini kahretmektir!"

Allah erlerinin himmetiyle küfrü ve küfür ehlini yeryüzünden tamamen silmek istiyordu.

Enbiyâ-vü evliyâyâ istinâdum var benüm, / Lûtf-i Hakk'dandur hemân ümmîd-i feth-u nusretim.

"Benim peygamber ve velilere sırtımı dayamışlığım vardır; fetih ve yardım ümidim Hakk'ın lütfundan ileri gelmektedir."

O enbiyâ ve evliyânın himmet ve tasarrufuna dayanıyor, fetihleri Hakk'ın lütfu biliyordu.

Nefs-ü mâl ile n'ola kılsam cihânda ictihâd? / Hamd-ü li'llâh var gazâyâ sad-hezârân-ı rağbetüm.

"Canımla ve malımla ne olur dünyada cihad etsem? Allah'a hamd olsun, bana gazâyâ karşı yüz binlerce rağbet vermiştir."

Onun gayreti ve rağbeti, mal mülk değil, gaza ve cihad idi.

Ey Mehmed! Mu'cizât-ı Ahmed-i Muhtâr ile, / Umaram gâlib ola a'dâ-yı dîne devletüm.

"Ey Mehmed! Ahmed-i Muhtâr'ın mucizeleri sayesinde; din düşmanlarına karşı umarım devletim hep gâlip gelir."

O bu gayret ve arzusunda tam bir sıdk ile Cenâb-ı Hakk'a ve Resul'üne bağlıydı.

Oruç Reis'in Sarsılmaz İmanı:

Rodos kuşatması esnâsında Oruç Reis hıristiyanlara esir düşmüştü. Oruç Reis'e makam-mevki vaad ederek din değiştirmesni teklif ettiler. Oruç Reis cevap olarak onların bâtil inançlarını yüzlerine vuran bir konuşma yaptı. Oruç Reis'in karşısında diyecek bir şey bulamayan kâfirler, "Öyleyse görelim senin Muhammed'in sana ne eyler? İşte hâlin meydanda!" diyerek, onunla akıllarınca alay etmeye yeltendiler. Oruç ise onların sözlerini bastırarak;

"Benim Muhammed'imın bana ne ettiğini çok geçmez görürsünüz! Siz bilmezsiniz amma ben bilirim. Ol iki cihan fahridir. Bütün nebîler ve velîler ondan şefâat umarlar. Cümlesine şefâatı ol eder de bana etmez mi? İnşâallâh-u Teâlâ en kısa zamanda Cenâb-ı Hakk'ın inâyetiyle gelip beni buradan kurtaracak ve azâd eyleyecektir. Her kim ki cân-u gönülden kendini ona ısmarlasa, o kimseyi mahrum komaz; şüphesiz gelip ona şefâ'at eder. Şimdi ben dahî en samîmî hislerimle, hulûs-i kalb ile kendimi Cenâb-ı Hakk Hazretleri'ne ısmarlıyorum. Bana yardım etmesi için ol iki cihan fahri Muhammed Mustafâ'yı şefâ'atçi kılıyorum. Elbette bu durumda beni mahrum ve mahzun komaz, yakında içinizden halâs olurum!" cevabını verdi. ("Gazavât-ı Hayreddin Paşa", s. 10-11)

Oruç Reis'in beklediği ilâhî yardım zuhur etti, büyük bir fırtına çıktı. Oruç Reis bu hengâmede zincirlerinden sıyrılıp kendini denize bıraktı. "Allah!.. Allah!.." diye diye yüzerek karaya çıkmayı başardı.

Kıyıya çıkar çıkmaz Allah'a hamdedip hemen şükür secdesine kapandı.

"Allah düşmanlarınızı sizden çok daha iyi bilir. Gerçek bir dost olarak da Allah size yeter, hakiki bir yardımcı olarak da Allah size yeter!" (Nisâ: 45)

RESULLAH ALEYHİSSELÂM'A

SEVGİ ve MUHABBET

Allah ve Peygamber sevgisinin bütün sevgilerin üzerinde tutulması gerekir.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Resul'üm! De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabanız, kazandığınız mallar, durgunluğa uğramasından korktuğunuz alış-verişler, hoşunuza gitmekte olan meskenler, size Allah'tan ve O'nun Peygamberi'nden, Allah yolunda cihaddan daha sevgili iseler, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin.

Allah fasıklar güruhunu hidayete erdirip doğru yola iletmez." (Tevbe: 24)

İnsanların içlerinde rahatça yaşamak için edindikleri evler-barklar, âileler, hısım akrabalar, mallar-mülkler, kendi aralarında kaynaşmaya sebep olmaktadır. Savaşların ise insanları bunlardan ayıran acı tarafları vardır. Savaş insanları sevgili babalarından, analarından, eşlerinden, çocuklarından ayırır. Kıymetli mallarından eder, ticaretlerini bozar. Bunun içindir ki savaş sevilecek şeylerden olmadığı gibi, sebepsiz yere savaş çıkarmak hoş bir şey değildir. Cihadı unutarak dünyaya dalmak ve aldanmak da çok tehlikelidir.

Bunlara sevgi göstermek, İslâm'ı yaşamaya ve Allah yolunda hizmete vesile olduğu müddetçe güzel şeylerdir. Fakat bütün bunlar İslâm'a ve Allah yolundaki hizmetlere ters düşüp engel oldukları zaman insanlar için tamamen belâ ve musibettir.

Bunları Allah'tan, Peygamber'den, din ve vatan uğruna cihaddan daha çok sevenler zulüm ve haksızlıklara sebebiyet verirler. Her türlü aşağılığa rıza gösterirler. Can ve mal, eş ve evlât kaygısıyla her türlü zillete boyun eğerler. Cihadı terkedenler itaatten çıkmış, vazifesini yapmamış, kendi mukadderatını kendisi ihlâl etmiş olacağından her türlü zillete ve cezaya müstehak olurlar.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Hoşunuza gitmediği halde savaş size farz kılındı." (Bakara: 216)

Savaş hem ölmeye, hem öldürmeye, hem de mal kaybına sebep olduğu için insanlara güç gelir. İstenmese bile savaşa girildiği ve Allah yolunda savaşıldığı zaman, kazanılacak olan zaferin, savaştan önce duyulan bütün korkuları unutturacak derecede büyük önemi vardır. Savaşta milletin varlığını muhafaza ve müdafaa olduğu gibi, şehidlik ve gazilik eciri ve mükafatı vardır.

Cenâb-ı Fahri Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Kim Allah'a ve Resul'üne inanır, beş vakit namazını kılar, Ramazan orucunu tutarsa, Hakk yolunda cihad etse de veya doğduğu yerde otursa da, Allah onu cennetine koymayı vâdetmiştir."

- *Yâ Resulellah! İnsanlara bunu müjdeleyeyim mi?*

"Elbet Cennet'te yüz derece vardır. Allah onu Hakk yolunda cihad edenlere hazırlamıştır. İki derece arasındaki mesafe gökle yer arasındaki mesafe gibidir. Allah'tan istediğiniz zaman Firdevs'i isteyiniz. Çünkü o, cennetin ortası ve yücesidir. Üzerinde Allah'ın arşı vardır, ondan cennetin ırmakları akar." (Buhâri. Tecrid-i sarîh: 1179)

•

Tevbe Sûre-i şerif'inin 24. Âyet-i kerimesi Allah ve Resul'ünün sevgisine aykırı düşen, ilâhî emirlerin yerine getirilmesini engelleyen her türlü sevgi ve muhabbetten uzak durmayı emir buyurmaktadır.

Yaratan Hazret-i Allah'a, ve âlemlere rahmet olarak gönderilen Resulullah Aleyhisselâm'a gönülden iman etmek ve ona teslim olmak şarttır.

Zira bu Âyet-i kerime Allah ve Resulü'nü canından çok sevmedikçe, çoluk çocuğundan daha üstün tutmadıkça, malından daha çok tercih etmedikçe gerçekten iman etmiş olunamayacağına dair açık bir ferman-ı ilâhidir.

Herkes bu aynada kendisine baksın, iman derecesini öğrensin, nerede olduğunu bilsin.

Müminlerin Vasıfları:

Allah-u Teâlâ bir Âyet-i kerime'sinde hakiki müminlerin vasıflarını beyan buyurmaktadır:

"Allah'a ve ahiret gününe inanan bir milletin; babaları, oğulları, kardeşleri veya akrabaları da olsa, Allah'a ve Peygamberi'ne muhalefet eden kimselere sevgi beslediklerini göremezsin." (Mücâdele: 22)

Âyet-i kerime'de Hazret-i Allah'a ve Resulü'ne gerçek mânâda gönül verenlerin onlara düşman olanlarla sevgi bağını kurduğunun görülmeyeceği beyan buyuruluyor.

Bu durumda kendi çocuğunun, kızının, gelininin, Allah ve Resulü'nün emir ve yasaklarına muhalefet ettiğini gördüğün halde bunlara muhabbet edecek olursan otomatik olarak bu hududun dışına çıkmış olursun.

Zira:

"Allah'a ve Peygamberi'ne muhalefet eden kimselere sevgi beslediklerini göremezsin." buyuruyor.

Bu Âyet-i kerime mucibince bölücü imam veya onlara tâbi olanlarla, münâfık lider, önder veya onlara tâbi olanlara sevgi beslememek; âmirin, memurun veyahut en yakınının da olsa, muhabbet etmemek gerekir.

İman ve muhabbet ancak ve ancak Allah ve Resulü'ne ve onun yolunda bulunanlara olmalıdır.

Binaenaleyh gerçek iman sahipleri Hazret-i Allah ve O'nun Resulü'nü tercih edenlerdir. Hazret-i Allah ve Resulü'nün düşmanlarıyla dostluk ihdas edenlerin ise imandan mahrum olduklarını kesinlikle bilin.

•

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde müminlerin kimlerle dost olması gerektiğini beyan buyurmaktadır:

"Sizin dostunuz ancak Allah'tır." (Mâide: 55)

En güzel dost, seni yoktan var eden, nimetlerle donatan en güzel şekilde terbiye edip sonra suret veren, namütenahi rızıklarla merzuk eden ve bütün kâinatı sana musahhar kılan, bu kadar lütuf ve ihsan içinde bulunduran Hazret-i Allah'tır. O senin en yakînin ve en güzel refikindir.

"O'nun Peygamber'idir." (Mâide: 55)

Resulullah Aleyhisselâm ise Rahmeten lil-âlemindir. Hazret-i Allah onu âlemlere hayat bahşetmek için yaratmıştır. Ondan daha güzel dost olur mu?

Ama sen bu kadar ihsan ve ikram sahibi olan Hazret-i Allah ve Resul'ünü bırakırsan, nefsine taparsan, şeytana uyarsan artık senin Hazret-i Allah ve Resul'ü ile ne ilgin kalır? Yaptığın ibadetin ne hükmü olur?

"Ve Allah'ın emirlerine boyun eğerek namaz kılan, zekât veren müminlerdir." (Mâide: 55)

Camiden çıkar bankaya gider, camiden çıkar parti binasına gider, camiden çıkar futbol sahasına gider, camiden çıkar denize gider, camiden çıkar meyhaneye gider, camiden çıkar kahvehaneye gider. Eğer bunlar gerçekten namaz kılan hakiki iman sahibi kimseler olsalardı, kıldıkları namaz onları her kötülükten alıkoyardı.

Bu necip milleti bu hale düşüren, bir taraftan haram lokma, diğer taraftan halkı ifsad eden ifsatçı âlimler ve kötü âmirlerdir.

Sevilme Sebebi:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-e tâbi olmak, yolunda bulunmak, onu malından da hatta canından da fazla sevmek; hem Allah sevgisinin delili ve tezahürü, hem de Allah tarafından sevilmenin sebebidir. İnsanı Allah sevgisine mazhar eder.

Âyet-i kerime'de şöyle buyruluyor:

"Resul'üm! Onlara söyle: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tâbi olun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın." (Âl-i imran: 31)

Âyet-i kerime'de Allah-u Teâlâ'nın ümmet-i Muhammed'e Resulullah Aleyhisselâm'a gönülden teslim olmaları ve bağlılık göstermeleri için emir ve fermanı bulunmaktadır.

Bu ilâhi fermâna uyararak teslimiyet ve bağlılık gösterenler, bu suretle Allah-u Teâlâ'nın ve Resulullah Aleyhisselâm'ın hoşnutluğunu elde etmiş olurlar.

Hazret-i Allah ve Resulü'nün hoşnutluğunu kazanabilmek, sevgisine mazhar olmak en büyük saâdet değil midir?

Yüce Vasıflar:

Allah-u Teâlâ sıkıntılı halleri, dünyaya ve âhirete dair gam ve hüznüleri, onun şefaati ve ilticası ile kullarından kaldırır.

Ayrıca derde mübtelâ kulları, onun yüce makamında el açtıkları zaman; düştükleri zorluktan dolayı onu vasıta yaptıkları zaman; duâ ve niyazları onun hürmetine kabul buyurur, sıkıntı ve üzüntülerden kurtarır.

Âyet-i kerime:

"Eğer onlar kendilerine zulmettikleri vakit, sana gelip de Allah'tan tevbekâr olarak günahlarının bağışlanmasını isteselerdi, sen Peygamber de kendileri için af isteyiverseydin, elbette Allah'ı affedici ve merhametli bulurlardı." buyruluyor. (Nisâ: 64)

Bir insan birçok hatalara, günahlara düşebilir. Fakat bunları idrak ettikten sonra Hazret-i Allah'ın en sevgilisine sığınırsa, onun sevgisinden ötürü o kimsenin duâsını Hazret-i Allah reddetmez. Böylece ebedi kurtuluşa erer. Ceza görmeden ebedi lütuf ve saadetini vesile olur.

İşte bu, hep Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-'ini çok sevdiği ve ona sığınılması gerektiğinin ifadesi ve gerekçesidir.

Şefkat ve Rahmet Peygamberi:

Allah-u Teâlâ'nın nûru, âlemlerin gurur ve süruru olan Muhammed Aleyhisselâm bir Âyet-i kerime'de beşeriyete şu şekilde tanıtılıyor:

"O Peygamber müminlere öz nefislerinden evlâdır, canlarından da ileridir. Zevceleri ise müminlerin anneleridir." (Ahzâb: 6)

Allah-u Teâlâ böyle buyuruyor ve iman edenlere duyuruyor.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Andolsun, içinizden size öyle AZİZ bir Peygamber gelmiştir ki, sıkıntıya uğramanız ona çok ağır ve güç gelir." (Tevbe: 128)

Onu yaratan ona **"Azîz"** buyurdu. Kendi ism-i şerifi ile müşerref eyledi. İzzetiyle izzetlendirdi, şerefi ile şereflendirdi, nuru ile nurlandırdı.

Fakir der ki:

"Yâ Rabb'i! Sen Nur'unu azîz eyledin. Nur'undan Nur'unu, o Nur'dan âlemleri yarattın. O senin Azîz'indir, sen onu Azîz eyledin. O Azîz'inin hürmetine bizi mağfiret et!"

O öyle bir "Azîz"dir ki, onu ancak Yaratan bilir. Hiçbir beşerin onu idrak etmesi mümkün değildir. Canlardan da cânanlardan da azîzdir.

O öyle bir "Rahîm"dir ki, onu da ancak Yaratan bilir. Hiçbir beşerin bu merhameti idrak etmesi mümkün değildir.

"Üstünüze çok düşkündür. Müminlere çok şefkatli çok merhametlidir." (Tevbe: 128)

Bu Âyet-i kerime karşısında aklımızın ibresini tutmaya çalışırız.

Onu yaratan ona "Azîz" buyurduğu gibi, yine kendisine mahsus olan "Raûf" ve "Rahîm" isimlerini de ona atfetti. Onun yüce ve âlî olduğunu belirtmek için kendi isminden pay ayırdı.

Bu ism-i şerif'leri ona vermek demek; Allah-u Teâlâ'nın varlığı onda tecelli etti demektir.

Meselâ bir insan yakasına bir rozet takar. Bunun mânâsı: "Ben buraya âitim." demektir. Allah-u Teâlâ ona rozetini takmış, kendi ism-i şerif'lerini lââyık görmüş. Bu ise kuvve-i beşerin takati haricinde bir lütuftur. Mahlûk olan insanın aklı ve ilmi buraya girmez.

"Raûf"; bütün müminlere karşı gayet ince bir şefkati ve derin bir merhameti olan, rahmeti çok engin, affetmeyi seven demektir. O bizâtihi bu ism-i şerif'in mazharıdır.

"Rahîm"; insanların tevbe ederek doğru yolu bulmalarını çok arzu eden, çok şefkatli, çok merhametli demektir. Bu ism-i şerif'in de bizâtihi mazharıdır.

Bu fazilete peygamberlerinden hiçbirisi mazhar olmamıştır.

Ümmet-i Muhammed'in Mânevi Babası:

Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

"Ben her mümine kendisinden daha evlâyım." (Müslim)

Bunun sebebi, Sebeb-i mevcudat oluşudur. İnsanın mânevi hayat bulmasına yegane sebep onun rahmeten lil-âlemin olmasıdır. O Hazret-i Allah'a ulaştırmak için tek bir rehberdir. Eğer o lütuflar olmasaydı dalâlette ve karanlıkta kalınırdı. Senin nefsin cehenneme atılsaydı bundan daha büyük zulüm mü olurdu? Onun için gerçekten de kendi nefsinden evlâdır. Yalnız bilen için...

"Hiçbir kimse ben kendisine babasından, evladından ve bütün insanlardan daha sevgili oluncaya kadar kâmil mümin olamaz." (Buhârî)

Herkes Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'i sevdiğini iddiâ edebilir. Gerçekte ise peygamber sevgisi kesin olarak itaat etme ve hiçbir surette muhalefet etmemekle gerçekleşir.

"Şu üç haslet kimde bulunursa imanın tadını tatmıştır: Allah'ı ve O'nun Peygamber'ini herkesten ve her şeyden fazla sevmek. Sevdiğini ancak Allah için sevmek. İman ettikten sonra, ateşe atılmaktan nefret eder gibi küfre dönmekten nefret etmek." (Buhârî. Tecrid-i sârih: 16)

Bu nokta çok incedir. Hazret-i Allah ve Hazret-i Resulullah'ı sevmek laf işi değildir. Sevdiğini Allah için sevmek şarttır.

Senin oğlun var, kızın var, gelinin var, liderin var, önderin var. Ve sen iman etmiş görünüyorsun!

Ama sevgiyi onlara bağlamışsın.

Allah-u Teâlâ ise Âyet-i kerime'sinde:

"Allah hiç kimsenin göğsünde iki kalp yaratmamıştır." buyuruyor. (Ahzâb: 4)

Ki birisini muhabbet-i Mevlâ'ya diğerini muhabbet-i masivaya hasretsin. Kimin kalbinde muhabbet-i Mevlâ varsa o kalbe masiva girmez. Kimin kalbinde masiva varsa oraya muhabbet-i Mevlâ girmez. Bunun kesinlikle böyle olduğunu bilmek lazımdır.

Hadis-i şerif bu kadar açık iken bir de bizim hareketlerimize bakın! Bu Âyet-i kerime bir berzahtır, bir aynadır. Herkes kendi durumunu buradan ölçsün.

Hadis-i şerif'te geçen ateşe atılmak, küfre düşmek mânâsınadır. İşte herkes kendi ateşini ve küfrünü bu Âyet-i kerime ile ayırabilir.

Hakikaten Hazret-i Allah ve Resulullah'ı mı seviyor?

Sevdiklerini Allah için mi seviyor?

Allah-u Teâlâ'nın nehyettiği şeylerden kaçınıp, onu cehenneme götürecek yollardan nefret mi ediyor?

Bunlar kişiye bir ölçüdür. Bugün bu ayna herkese lazımdır, zira herkes kendini bu aynada görsün.

Bir Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

"Beni seven cennette benimle beraber olur." (Tirmizi)

İmanın Kemâliyeti:

Bir defasında Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Efendimiz'in elinden tutmuştu. **"Yâ Resulellah! Sen bana canımdan başka her şeyden daha sevgilisin."** deyince buyurdular ki:

"Hayır! Hayatım kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, ben sana canından daha sevgili olmadıkça imanın kemâle ermez."

Bunun üzerine Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- **"Öyle ise, şu anda yâ Resulellah! Sen canımdan da sevgilisin."** diyerek bağlılığını ifade etti.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz **"Yâ Ömer! Şimdi imanın kemâle erdi."** buyurdular. (Buharî. Tecrid-i sârih: 2069)

İşte bu en büyük delildir. Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Efendimiz böyle söylerse, Resulullah Aleyhisselâm ona böyle söylerse acaba bizim durumumuz ne olur? Bu hususu ibretle kıyas etmemiz gerekiyor.

•

"Kıyamet ne zaman kopacak ya Resulellah!" diye soran bir zâta **"O gün için ne hazırladın?"** buyurdular. O da **"Hiçbir hazırlığım yok. Fakat ben Allah'ı ve O'nun Peygamber'ini çok severim."** dedi. Bunun üzerine ona şu müjdeyi verdiler:

"Öyle ise sen, sevdiklerinle berabersin."

Hadis-i şerif'i rivayet eden Enes bin Malik -radiyallahu anh- der ki **"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in bu haberine sevindiğimiz gibi hiçbir şey bizi sevindirmedir."** (Buharî. Tecrid-i sârih: 1495)

Resul-i zîşan -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Allah sevgisine vasıta olduğu için, onu seven Allah-u Teâlâ'yı sevmiş olur. Dostun dostu da dosttur.

Kimde onun muhabbeti varsa onda hayat vardır. Kim ki ona tâbi olursa dünya ve ahiret azabından emin olur, iki cihan saâdetine erer, Hakk'ın yüce zâtına yaklaşır, yakınlık bulur, hakikate varır.

O Allah-u Teâlâ'nın "**Mahbub**"u olduğu için, yolunda bulunup izinde gidenler de "**Mahbubiyet**" derecesine ulaşır. Çünkü bir kimse sevdiği bir kimsenin ahlakını başkasında gördüğü zaman onu da sever.

"Muhammed'den muhabbet oldu hâsıl.

Muhammed'siz muhabbetten ne hasıl?"

SAYGI ve HÜRMET

Allah-u Teâlâ, Peygamber'ine tâzimde bulunulmasını, tebcil olunmasını, değer verilmesini ve yüceltilmesini Âyet-i kerime'sinde bizzat emir buyurmaktadır:

"Ey insanlar! Allah'a ve Peygamber'ine inanasınız, ona yardım edersiniz, onu büyük tanıyıp saygı gösterersiniz." (Fetih: 9)

Kim ki bu emr-i ilâhîyi yerine getirirse Hazret-i Allah'a ve Resulü'ne itaat edip iman etmiş olur. Fakat bu ilâhî emri yerine getirmeyen çok iyi bilsin ki bu saâdetten mahrum kalmıştır.

İmanın muktezası, Allah-u Teâlâ'nın ve Peygamber'inin huzurunda âdâba riayet etmek ve onu gücendirmekten son derece sakınmaktır.

Resulullah Aleyhisselâm'a hâl-i hayatında ne kadar tâzim lâzımsa, vefatından sonra da o kadar tâzim lâzımdır. Her hâl ve ahvalde hürmet vecibesini muhafaza etmek gerekir.

•

Resulullah Aleyhisselâm'ı ziyarete gelenler uzun süre oturup konuşmak, bazıları da yalnız başlarına konuşmak istiyorlardı. Bazıları kendilerini göstermek için lüzumlu lüzumsuz bir şeyler arzetmeye çalışıyor, bu hal gittikçe artıyordu. Huzurlarında gerekli gereksiz konuşanlar da vardı. Bu durum âlicenap Peygamber'i üzmeye başladı. Fakat kimseye bir şey demiyordu.

Onun bulunduğu meclis, ilâhî vahyin indiği çok mübarek bir meclisti. O yüce makamda ciddiyetin muhafaza edilmesi, edebli olunması, lüzumsuz meşgul edilmemesi lâzımdı.

Allah-u Teâlâ hem Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-inin üzüntü ve sıkıntısını gidermek, yükünü hafifletmek, hem de müminlerin daha dikkatli ve ölçülü olmalarını sağlamak için Âyet-i kerime'sini indirdi:

"Ey iman edenler! Peygamber'e hususi bir şey arzedip konuşmak istediğiniz zaman bu konuşmanızdan önce fakirlere sadaka veriniz." (Mücâdele: 12)

Bu emirde Resulullah Aleyhisselâm'ın âlî makamına bir saygı, fakirler için ise faydalar vardır. Ayrıca mümin ile münâfık, dünyayı seven ile ahireti seven ayırt edilmektedir.

"Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Şayet sadaka verecek bir şey bulamazsanız üzülmeyiniz, şüphesiz ki Allah çok bağışlayan ve çok merhamet edendir." (Mücâdele: 12)

Ancak gücü yeteni bununla mükellef kılmıştır, sadaka veremeyecek olanlara da azab etmez.

Bu Âyet-i kerime Resulullah Aleyhisselâm ile müşerref olmak, bu şeref ve saâdete nail olmak için Allah-u Teâlâ'ya şükran ifadesi olarak fakirlere tasadduk etmeyi emrediyor.

Çünkü Hazret-i Allah'ın nûru ile müşerref oluyorsun, onunla nûrlanmış oluyorsun. Derdini arzediyor, derman buluyorsun. Bunun için şükran olarak fakirlere sadaka ver ki Allah-u Teâlâ sana yollarını açsın.

Yine bu Âyet-i kerime Resulullah Aleyhisselâm'a saygı gösterilmesini, soru sormada ileri gidilmemesini, diğer ziyaretçilere de fırsat verilmesini müslümanlara bildirmiş oldu. Ayrıca Resulullah Aleyhisselâm'la yerli-yersiz görüşüp konuşmak isteyen ve onu rahatsız eden kişilerin ziyareti de bir sisteme bağlandı.

Sadaka verecek durumda olanların ziyaretten önce bir sadaka vermesi emredildi. Verecek durumda olmayanlar hakkında Allah-u Teâlâ'nın çok bağışlayıcı ve çok merhametli olduğu hatırlatıldı.

Böylece konuşma ihtiyacı olan konuştu. Sık sık gelenler ara sıra gelmeye başladı ve ziyaretçiler seyrelti. Durum normale döndü.

Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Efendimiz bile Resulullah Aleyhisselâm'la görüşebilmek istediği zaman bir kaç dirhem sadaka vermiştir.

Daha sonra emir gayesine ulaşınca bu Âyet-i kerime'nin hükmü, bundan sonra gelen Âyet-i kerime ile kaldırılmıştır.

Allah-u Teâlâ şöyle buyurdu:

"Hususi konuşmanızdan önce sadakalar vermekten korkunuz da mı bunu yerine getirmediniz? Fakat Allah sizi affetti. Şu halde namazı kılın, zekâtı verin. Allah'a ve Peygamberi'ne itaat edin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır." (Mücâdele: 13)

Gerek açıkta gerek gizlide, gerek sevap gerek günah, gerek yapma gerek terketme gibi hususların hepsini bilir ve ona göre karşılığını verir.

Bu Âyet-i kerime'de hem bir müjde hem de bir tehdid vardır.

Peygamberi Gücendirenler:

Buhâri'nin rivayet ettiği bir Hadis-i şerif'te anlatıldığına göre Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Cahş'ın kızı Zeynep -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'le evlenirken düğün ziyafeti vermişti. Dâvetliler geliyor, yemeğini yiyor, çıkıp gidiyordu. Herkes dağıldıktan sonra bir topluluk konuşmaya daldılar ve oturup kaldılar. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz kalkıp Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'in odasına kadar gitti. Diğer hanımlarının odalarına da uğradı. Ziyaretçiler gitmişlerdir düşüncesiyle dönüp geldi, fakat onlar hâlâ oturuyorlardı. Hayâ ve edebinin üstünlüğünden ötürü zamansız oturularının, kendisine ağırlık verdiğini söylemekten çekiniyordu. Tekrar gitti geldi. Üçüncü defa gidince çıktılar. Hâne-i saâdetlerine geldiğinde Âyet-i kerime nâzil oldu:

"Ey müminler! Bundan sonra Peygamberiniz'in evlerine yemeğe dâvet olunmadıkça vakitli-vakitsiz girmeyin. Dâvet edildiğiniz zaman girin. Yemeği yiyince de hemen dağılın, söze sohbetle dalıp kalmayın." (Ahzâb: 53)

Hâne-i saâdeti işgal edip durmayın.

"Çünkü bu hâliniz Peygamber'i üzüyor." (Ahzâb: 53)

Bu yaptıklarınız canını sıkıyor ve ona ağır geliyor, birçok işini yerine getirmesine de engel oluyor.

"O da size bir şey söylemekten utanıyor." (Ahzâb: 53)

Sizi evinden çıkarmaktan utanır, çıkıp gitmenizi emredemez. Yüksek ahlâkı, merhametli kalbi ve sahip olduğu hayâ duygusu buna mâni olur.

"Allah ise gerçeği açıklamaktan çekinmez." (Ahzâb: 53)

Bu hareketleriyle Resulullah Aleyhisselâm'ı üzmüş ve ezmişlerdir. Onlara hiçbir şey söylemedi, fakat Allah-u Teâlâ onlara gücendi ve bir daha böyle çirkin harekette bulunmamalarını emir buyurdu.

Kemâl-i Tazim ve Hüsn-ü Âdâb:

Diğer Âyet-i kerime'lerinde Hakk Celle ve Alâ Hazretleri sevgili Habib'ine -sallallahu aleyhi ve sellem- karşı kemâl-i tâzim ve hüsn-ü âdâba riâyet hususlarında müminleri ayrıca ikaz etmiştir:

"Ey iman edenler! Allah'ın ve Peygamber'inin huzurunda öne geçmeyin." (Hucurât: 1)

Âyet-i kerime'de Allah-u Teâlâ'nın ism-i şerif'inin zikredilmesi, Resulullah Aleyhisselâm'a saygı göstermek ve onun Allah katında saygı gösterilmesi gereken bir makama sahip olduğunu bildirmek içindir. Çünkü Rabb'inin katında onun müstesna bir yakınlığı vardır. O daima Allah-u Teâlâ'nın huzur-u izzetindedir. Onun önüne geçmek Allah-u Teâlâ'nın huzurunda cüretkârlıkta bulunmak demektir. Müminler Allah ve Resul'ünün emir ve hükmünü gözetmeden acele veya baskı ile bir işe kalkışmaktan men edilmişlerdir.

"Allah'tan korkun. Doğrusu Allah işitir ve bilir." (Hucurât: 1)

Gerek yapacağınız ve gerek çekineceğiniz her söz ve davranışta haddi aşmakta O'nun gazabından korkun, emrine uyarak korunun.

•

Allah-u Teâlâ Resul-i Ekrem'ine saygı, hürmet ve tâzim etmenin ne kadar gerekli olduğunu göstermek üzere şöyle buyurmaktadır:

"Ey iman edenler! Seslerinizi Peygamber'in sesinden yüksek çıkarmayın." (Hucurât: 2)

Konuşurken sesleriniz onun sesinin vardığı hadden ileri geçmesin. Böylece onun sizden ileri ve önde olduğu açıkça ortaya çıksın. Bu şekilde hareket ederek nübüvvet makamına gereken saygıyı gösterin.

Nitekim diğer bir Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Peygamber'i kendi aranızda birbirinizi çağırır gibi çağırmayın." (Nûr: 63)

Onun şanına hürmet ve yüksek makamına saygı göstermek için en güzel şekilde hitap etmeleri emir buyurulmaktadır.

"Birbirinizle yüksek sesle konuştuğunuz gibi, onunla da öyle yüksek sesle konuşmayın." (Hucurât: 2)

Birinci Âyet-i kerime'de ileri geçmek yasaklandığı gibi, bu Âyet-i kerime'de ise onunla akran gibi konuşmak, haddi aşmak ve aynı seviyede olmak yasaklanmıştır. Bu Âyet-i kerime nazil olduğunda Sıddık-ı Ekber -radiyallahu anh- **"Yâ Resulellah! Vallahi ben bundan sonra Allah'a kavuşuncaya kadar sana gizli veya gizli gibi konuşurum."** demiştir.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-de Resulullah Aleyhisselâm ile öyle yavaş konuşur olmuştı ki, sormayınca işittirmezdi.

"Yoksa farkına varmadan âmelleriniz boşa gidiverir." (Hucurât: 2)

Çünkü Resulullah Aleyhisselâm'a saygısızlığa ve sıkıntıya sebep olan şeyler insanı küfre götürür, küfür ise bütün iyi âmelleri iptal eder.

Nitekim diğer bir Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Kim imanı kabul etmezse ameli boşa gider." (Mâide: 5)

Sesi yükseltmek saygısızlık kastıyla hafife alarak olursa açık küfürdür. Fakat açık küfür olmamakla beraber, bazı söz ve davranışlar vardır ki, küfür kastıyla yapılmasalar bile küfür tehlikesini içinde bulundururlar. Resulullah Aleyhisselâm'a sıkıntı vermek de böyledir.

Bu Âyet-i kerime inince, yaratılış itibariyle yüksek sesle konuşan Sâbit bin Kays - radiyallahu anh- *"Ben cehennemliklerdenim!"* diyerek üzgün bir şekilde evine kapanmıştı.

Resulullah Aleyhisselâm Sa'd bin Muaz -radiyallahu anh-a **"Sâbit ne haldedir, rahatsız mı?"** diye sordu. O da *"O benim komşumdur, rahatsızlığımı bilmiyorum."* dedi ve gitti, sordu. Sâbit -radiyallahu anh- *"Bu Âyet indirildi. Bilirsiniz ki ben sizin en yüksek seslinizim. Demek ki ben cehennemliklerdenim."* cevabını verdi.

Sa'd bin Muaz -radiyallahu anh- bunu gelip haber verince Resulullah Aleyhisselâm **"Hayır, o bilâkis cennetliktir."** buyurdu. (Buhâri)

Edep Dersi:

Allah-u Teâlâ daha sonra sesi kısmaya teşvik ederek bu edebe riâyet eden müminleri büyük bir mükâfât ile müjdelemiştir:

"Resulullah'ın huzurunda seslerini kısın kimseler, Allah'ın gönüllerini takvâ için imtihan ettiği kimselerdir. Onlar için mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır." (Hucurât: 3)

Allah-u Teâlâ bu gönüllere, imtihan eden kimsenin davrandığı gibi muamele etti ve onların takvâ ve ihlâs sahibi olduklarını ortaya çıkardı.

Resulullah Aleyhisselâm'a karşı büyük bir hürmet ve tâzim göstererek huzurunda seslerini kısıtları için ahirette pek büyük sevaplara ve nimetlere kavuşacaklardır.

•

Bundan sonra Allah-u Teâlâ Resulullah Aleyhisselâm'a seslenirken edebli davranmayan görgüsüz bedevîleri kınamak üzere şöyle buyurdu:

"Resul'üm! Sana odaların ötesinden seslenenlerin çokları düşüncesiz kimselerdir." (Hucurât: 4)

Onların akli erseydi bu şekilde davranmazlardı. Ekserisi câhil kimselerdir. Resulullah Aleyhisselâm'a karşı nasıl hitapta bulunulmasını, nasıl tâzim edilmesini düşünüp takdir edemezler.

"Eğer onlar sen yanlarına çıkıncaya kadar bekleselerdi, elbette kendileri için daha iyi olurdu. Allah bağışlayandır, merhamet edendir." (Hucurât: 5)

Bu ilâhi ihtarlar üzerine Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Efendilerimiz'in kalpleri titremiş, kendilerinden geçmişler, Resulullah Aleyhisselâm'ın gerek huzur-u saâdetlerinde ve gerekse giyabında fevkalâde hürmetkâr, son derece edebli bir tavır takınmışlardır.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri'ne karşı bir kusur işlediğim zaman, affeder diye ümidim olur. Fakat Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-ini çok sevdiği için ona karşı bir kusur işlersem, cidden beni affetmez diye korkarım. Ziyaretine giderken de "Allah'ım lâzım gelen tâzim ve edebi bana lütfet, senin lütfunla gideyim, bana bunu kolaylaştır ve kabul buyur." diye niyaz ederim.

"Sakın terk-i edebten kûy-ı mahbûb-ı Hüdâ'dır bu,

Nazargâh-ı ilâhîdir makâm-ı Mustafâ'dır bu."

Acıklı Azap:

Her kim ne şekilde olursa olsun, Resulullah Aleyhisselâm'ı incitirse, Allah-u Teâlâ'yı incitmiş olur.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri onu rahatsız edenleri, dâvetine kulak vermeyenleri, emirlerine aykırı hareket edip yasaklarından kaçınmayanları ve bu hususta ısrar edenleri çok çetin bir azapla tehdit ediyor:

"Allah'ın Peygamber'ini incitip üzenlere acıklı bir azap vardır." (Tevbe: 61)

Onlar dünyada da, âhirette de belâlarını bulacak, ebedî azaba düşer olacaklardır.

"Allah'ı ve Peygamber'ini incitenlere, Allah dünyada da âhirette de lânet etmiştir. Onlara alçaltıcı bir azap hazırlamıştır." (Ahzâb: 57)

Peygamber'e yapılan eziyetin, Allah'a eziyet mânâsına gelmesi; azabın şiddetini daha da artırmaktadır. Çünkü o, âlemlere rahmet olarak gönderilmiştir. İnsanların hidayete ermeleri onu sevindirir, dalâlete sapmaları onu üzer.

İTAAT ve TESLİMİYET

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri Âyet-i kerime'sinde:

"Biz hiçbir peygamberi, Allah'ın izni ile kendisine itaat edilmesinden başka bir hikmetle göndermedik." buyuruyor. (Nisâ: 64)

Ona itaat etmekle Allah-u Teâlâ'nın emrine itaat edilmiş olur. Ona itaat etmeyen ise Allah-u Teâlâ'ya da, gönderdiğine de iman ve itaat etmemiş olur.

Resulullah Aleyhisselâm'a itaat etmek, getirmiş olduğu esasların hepsini kabul etmeyi, Sünnet-i seniyye'sine sımsıkı sarılmayı, ahlâkı ile ahlâklanıp edebiyile edeplenmeyi gerektirir.

Âyet-i kerime'de:

"Resulullah size ne verdiyse onu alın, neyi yasak ettiyse ondan sakının!" buyuruluyor. (Haşr: 7)

Bu emr-i ilâhîyi bizzat Hazret-i Allah buyuruyor ve iman edenlere duyuruyor. Binaenaleyh Resulullah Aleyhisselâm'ın Hadis-i şerif'lerini ve beyanlarını hafife alanlar gerçekten imansız ve saptırcıdırlar. Bunlar yolun başına oturmuş, halkı saptıran, âhir zaman ulemâsıdır. Halkı dinden imandan ayırıyorlar. Ve fakat halk hâlâ onların bir şey bildiğini zannediyor.

Oysa Resulullah Aleyhisselâm'ın her emrine itaat etmek farz olup, aykırı hareket etmek ise haramdır.

Sıddık-ı Ekber -radiyallahu anh- Hazretleri:

"Resulullah Aleyhisselâm'ın hiçbir sünnetini terk etmedim. Eğer terk edersem, hak ve hidayetten sapıtmadan korkarım." buyurdular. (Buhârî)

İşte gerçek iman edenler bunlardır. Bu sağlam imandan mahrum olanlar ise imansızlıkları sebebiyle onun her emr-i şerif'ini hafife alırlar. Bugün olduğu gibi.

Ruhlar Âleminde Alınan Ahd ve Misak:

Allah-u Teâlâ Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-inin dâvetine uymayıp Zât-ı kibriyâ'sına iman etmeyenleri kınamakta ve Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Peygamber sizi Rabb'inize iman etmeye çağırdığı halde ne diye Allah'a iman etmiyorsunuz?" (Hadid: 8)

Halbuki o sizin aranızda bulunmakta ve doğrudan doğruya ilâhî vahyi beyan etmektedir. İslâm'ın gerçek bir din olduğuna dair delil ve belgeleri açık açık ortaya koyuyor, sizi en kuvvetli hüccetlerle irşad etmeye çalışıyor, dünya saâdetine ahiret saâdetine ermenizi istiyor.

Hal böyle iken niçin iman etmiyorsunuz?

"Oysa O, sizden kesin söz almıştı. Eğer mümin iseniz!" (Hadid: 8)

Allah-u Teâlâ âlem-i ervahta kullarından ahd ve misak almıştı.

"Ben sizin Rabb'iniz değil miyim?" sualine **"Evet, sen bizim Rabbimizsin!"** diye itirafta bulunmuş, kesin söz vermişsiniz.

Daha ne duruyorsunuz? Verdiğiniz sözü gerçekleştirmek için ne diye iman etmiyorsunuz?

Allah-u Teâlâ iman etmeyenleri tevbih edip kınadıktan sonra, iman edenleri küfür karanlığından iman aydınlığına çıkaracağını beyan etmek üzere şöyle buyurmaktadır:

"Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kuluna apaçık âyetler indiren O'dur.

Doğrusu Allah size karşı çok şefkatli, çok merhametlidir." (Hadid: 9)

Zira sizin doğru yolu bulmanız için size gönderdiği akli delillerle iktifa etmeyip kitaplar indirdi, peygamberler gönderdi.

•

Allah-u Teâlâ kullarına ona uymayı ve yolundan ayrılmamayı emir buyurdu:

"O Peygamber'e uyun ki, doğru yolu bulasınız." (A'râf: 158)

Bu Âyet-i kerime, Hazret-i Allah ve Resul'üne uyanların doğru yolda olduğunu beyan ederken, ona uymayıp hafife alanların da doğru yolda olmadığını ilan ediyor.

Ey insanlar! Uyanın, Allah'tan korkun! Âlim sıfatında görünen bu cahilleri tanıyın.

"Âlim sıfatındaki cahil" sözü şöyle izah edilmişti:

Zahirde kalan bir kimse âlim olduğunu bilir.

Hakikate geçen bir kimse cahil olduğunu bilir.

Mârifetullaha alınan kimse ise hiç olduğunu bilir ve görür.

Yani Hazret-i Allah ve Hazret-i Resulullah'ı tanımak buradaki durum ve derecesine göre değişir, farklı farklı olur. Çünkü insanlar nefis derecesine göre ölçülür.

Rahmete Erenler:

Peygamber'e itaat etmek, rahmeti beraberinde getiren hususlardandır.

"Peygamber'e itaat edin ki rahmete erdirilesiniz." (Nûr : 56)

Allah-u Teâlâ ona her defasında itaat edilmesini bizzat emir buyuruyor. Ancak ve ancak bu suretle rahmete eriştireceğine vaad-i sübhanisi var. Buna aykırı hareket edenler bu rahmet-i ilâhîden mahrumdurlar.

"Eğer siz gerçekten müminlerseniz, Allah'a ve Peygamber'ine itaat ediniz."
(Enfâl: 1)

Çünkü Hazret-i Allah'a ve Resul'üne tam bir teslimiyetle itaat etmek, imanın kemali ve gereğidir.

Kurtuluşa Erenler:

Allah-u Teâlâ ona itaatı kendisine yapılacak itaatla birlikte emretti. Ona yapılan itaatı kendisine yapılan itaat, ona muvafakatı kendisine muvafakat gibi saydı. İsmiyle birlikte zikretti:

"Peygamber'e itaat eden, muhakkak ki Allah'a itaat etmiş olur." (Nisâ: 80)

Buradan da anlaşılıyor ki, ona itaat etmeyip sünnet-i seniyyesine riayet etmeyen, Hadis-i şerif'lerini hafife alan kimseler gerçek imandan mahrumdurlar.

"Hadis-i şerif'leri inkâr etmekle imandan çıkılmaz" diyenlere Allah-u Teâlâ'nın burada apaçık bir ferman-ı ilâhiyesi var ki onlar dinden çıkmıştır. Delil olarak arzettiğimiz bu Âyet-i kerime'ler kâfidir.

"Kim Allah'a ve Peygamber'ine itaat ederse, o gerçekten büyük bir kurtuluşa ermiştir." (Ahzâb: 71)

Burada Allah-u Teâlâ kendisine itaat ile Habib-i Ekrem'ine itaati ayırmıyor. Kim ki bunu ayırırsa, *"Hadis-i şerif'i inkâr etmekle kâfir olmaz."* diyor ise onların dalâlette olduğunu bu Âyet-i kerime açık olarak beyan ediyor. Bunların kâfir olduklarını her fırsatta Âyet-i kerime ve Hadis-i şerif'lerle izah ve ispat ediyoruz.

Bunun yegâne sebebi; kendi arzusu ile konuşmaması, konuştuğunun da ancak kendisine vahyedilenlerden ibaret oluşudur.

Allah-u Teâlâ ile Peygamberi arasında ayrılık gayrılık düşünülemez. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-e itaat; Allah-u Teâlâ'ya itaatin yolu, hatta bizâtihidir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"İçinizde... Görmüyor musunuz?" (Zâriyât: 21)

Allah-u Teâlâ **"İçinizdeyim."** buyuruyor. Yani Allah-u Teâlâ Resulullah Aleyhisselâm'da tecelli etmiştir. Ve ondan sonra murad ettikleri de bu tecelliyata mazhar olmuşlardır.

Allah-u Teâlâ **"İçinizdeyim."** buyururken senin gözün kör ise hakikati görmüyorsan, bilmiyorsan, ilmin cahil, aklın meaş ise size kim ne diyebilir?

Hayat Kaynağı Resulullah -Sallallahu Aleyhi ve Sellem- Efendimiz:

Her emr-i şerifi, insanlara maddî ve mânevî hayat veren bir dâvet hükmündedir. Bu dâvet Hazret-i Allah'ın dâvetinden başka bir şey değildir.

Âyet-i kerime'de şöyle buyruluyor:

"Ey iman edenler! Allah ve Peygamber'i sizi, size hayat verip canlandıracak şeylere çağırdığı zaman icabet edin." (Enfâl: 24)

"**Hayat verip canlandıracak**" demek ruhun dirilmesi, ruhun gıdalanması demektir. Ona uymakla hakikat hayatının zevk ve sefasına eresiniz, ebedi selamet yollarını bulasınız, Cennet-i alâ'ya ve cemelullah'a müşerref olasınız.

Hayat verip canlandıracak şey Allah-u Teâlâ'nın duyurduğu şeydir. Allah-u Teâlâ duyurur, Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-ine de bildirir. O da Allah-u Teâlâ'nın duyurduğunu bildirdiği zaman "Hayat" olur. Öyle bir hayat ki, yalnız dünya hayatını değil, hayat-ı ebediyeyi kazandıran bir hayattır.

Dünyada ulvî hayat, ahirette ebedi hayat.

O hayat ile gerçek hayatı bulanlar, Hazret-i Allah ile beraber olmaktan zevk alırlar. Hazret-i Allah da onlardan zevk alır. Çünkü onları başka bir şey için yaratmamıştır.

Bir Hadis-i kudsi'de buyurur ki:

"Muhakkak ki ebrar'ın benimle mülâki olmaya iştisakları çoğalmıştır.

Halbuki benim onlarla mülâki olmaya iştisakım daha kuvvetlidir."

Allah-u Teâlâ'nın ve Resul'ünün hayat vermediği kimseler ise, kendi zannı ile, kendi nefsi ile konuşur. Kendisinde hayat olmadığı için sözünde de hayat yoktur.

Nitekim Âyet-i kerime'de:

"Allah kime nûr vermemişse, onun nûru yoktur." buyruluyor. (Nûr: 40)

Onların bu sapıklıkları nûr vermediğinden ötürüdür.

"Allah bir kimsenin kalbini müslümanlık için açarsa, o Rabb'inden verilen bir nûr üzerindedir." (Zümer: 22)

Âyet-i kerime'sinde beyan buyrulduğu üzere, Allah-u Teâlâ'nın nûr verdiği kimseler, o nûr ile beşeriyete hayat veriyorlar. Onlar Allah-u Teâlâ'nın nûrunu taşıyan ve o nûru yayanlardır.

Onun içindir ki "**Sirâcen münirâ**", nûr saçan kandil oluyorlar. Çünkü onlarda Hakk'tan başka hiçbir şey bulunmaz. Allah-u Teâlâ'nın sevdiği bunlardır, bunların da sevdiği yalnız

O'dur. Onlarda başka sevgi yoktur. Zaten Cenâb-ı Hakk yaşatmaz. En kıskanç O'dur. Sevdiği bir kulunun başka bir şey ile meşgul olmasını istemez.

İhtilafların Çözümü:

İhtilafların çözümünü Hazret-i Allah ve Resul'üne arz etmek ilâhî bir emirdir:

"Herhangi bir şey hakkında anlaşmazlığa düşerseniz, onu hemen Allah'a ve Peygamber'e arzedin. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız!" (Nisâ: 59)

Çünkü itaat imanın gereğidir. Anlaşmazlık halinde Kitab'a ve Sünnet'e başvurmak da itaat gereğidir.

"Allah ve Peygamber'i bir işe hüküm verdiği zaman, mümin bir erkekle mümin bir kadın için artık o işte kendi arzularına göre seçme hakkı yoktur. Allah'a ve Peygamber'ine baş kaldırıp isyân eden kimse hiç şüphesiz ki apaçık bir şekilde sapıklığa düşmüş olur." (Ahzâb: 36)

Resulullah Aleyhisselâm'ın verdiği hüküm, Allah-u Teâlâ'nın verdiği hükümdür. Çünkü o, hevâ ve hevesine uyarak konuşmaz.

Hiçbir müslüman fert ve milletin, Allah-u Teâlâ'nın ve Peygamber'inin hüküm verdiği bir hususta kendi isteğine göre seçme hakkı yoktur. Müslüman kalmak, müslümanca yaşamak ve müslüman olarak ölmek isteyen bir kimse mutlaka Allah-u Teâlâ ve Resul'ünün emir ve arzusuna boyun eğmek **"İşittim ve itaat ettim!"** demek zorundadır.

Boyun eğmeyi kabul etmezse, ne kadar müslüman olduğunu iddiâ etse de boştur. Bu gibi kimseler İslâm dairesinden çıkmış, kalbinde imandan bir eser kalmamıştır.

"Hidayet kendisine apaçık belli olduktan sonra, Peygamber'e muhalefet edip inananların yolundan başkasına uyan kimseyi döndüğü o yolda bırakırız. Ahirette de kendisini cehenneme sokarız. Ne kötü bir dönüş yeridir orası!" (Nisâ: 115)

İşığında Yürünecek Nur:

İman edip itaat edenlere bitmez-tükenmez mükâfatlar vâdetti:

"Ey insanlar! Rabb'inizden size hak bir Peygamber gelmiştir." (Nisâ: 170)

O size İslâm'ı getirmiştir. Âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim olmak isteyen için takip edilecek tek yol, getirdiği dindir.

"O hâlde kendi hayrınıza olarak hemen ona iman edin." (Nisâ: 170)

Allah-u Teâlâ ve Tekaddes Hazretleri gönderdiği Peygamber'i duyuruyor ve bütün beşeriyete buyuruyor. **"Ona iman edin!"** diye ona uymaları emrediliyor. Uyanların saâdet-i ebediyeye ereceği, inkâr edip küfredenlerin de felakete uğrayacakları apaşikârdır.

"Ey inananlar! Allah'tan korkun ve Peygamber'ine inanın ki; size rahmetini iki kat versin." (Hadid: 28)

Birisi önceki peygamberlere imanın mükâfatı, biriside Muhammed Aleyhisselâm'a imanın mükâfatıdır.

"Işığında yürüyeceğiniz bir nûr ihsan etsin ve sizi bağışlasın. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir." (Hadid: 28)

Bu emr-i ilâhi Resulullah Aleyhisselâm'a itaat edip ona uyan, onun Sünnet-i seniyye'sine riayet edenlerle izinden ayrılmayanların rahmete erdirileceğini beyan ediyor.

"Eğer ona itaat ederseniz, hidayete erer doğru yolu bulursunuz. Peygamber'e düşen sadece apaçık bir tebliğdir." (Nûr: 54)

O risaletini tebliğ etmiş ve ilâhî emaneti yerine getirmiştir. Sizin kabulünüzden dolayı onun bir menfaati yoktur, yüz çevirmenizin de ona bir zararı olmaz.

İtaatkârlara Yapılan En Büyük İhsan:

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde Resulullah Aleyhisselâm'a itaat edilmesini emrediyor ve bu itaatin hidayet vesilesi olduğunu beyan buyurur:

"Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin. Eğer yüz çevirecek olursanız biliniz ki, Resul'ümüze düşen apaçık bir tebliğdir." (Teğabün: 12)

O risaletini tebliğ etmiş ve ilâhî emaneti yerine getirmiştir. Sizin kabulünüzden dolayı onun bir menfaati yoktur, yüz çevirmenizin de ona bir zararı olmaz.

"Kim Allah'a ve Peygamber'e itaat ederse; işte onlar Allah'ın kendilerine nimetler verdiği peygamberlerle, siddıklarla, şehidlerle, sâlihlerle beraberdirler. Onlar ne güzel birer arkadaşlardır." (Nisâ: 69)

Bunlar peygamberler, onların faziletli ve yakın arkadaşları olan siddıklar, Allah yolunda şehid olanlar ve diğer salih kullardır.

Bunların arkadaşlığı da sohbeti de ne güzeldir.

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz buyururlar ki:

"Son hastalığında iken Resulullah Aleyhisselâm'ın şöyle dediğini işittim:

'Ben, Allah'ın kendilerine nimet ihsan ettiği peygamberler, siddıklar, şehidler ve salihlerle beraber olmak istiyorum.'

Anladım ki Resulullah Aleyhisselâm muhayyer kılındı, o da bunlarla beraber olmayı tercih etti."

"İşte itaatkârlara yapılan bu ihsan Allah'tandır. Her şeyi bilici olarak Allah yeter." (Nisâ: 70)

Bu Âyet-i kerime Allah-u Teâlâ'nın kullarına yaptıklarının, ikram ve ihsanlarının, bahsettiği muvaffakiyetlerin sırf kendi lütfundan olduğuna işaret etmektedir.

"O gün Allah Peygamber'ini ve iman edip onunla beraber olanları rüsvay etmeyecek, utandırmayacak... Nûrları önlerinde ve sağlarında koşup parlayacak." (Tahrim: 8)

Onları cennete götüren yollarını aydınlatacak.

Dünyada beraber olan mahşerde de beraberdir. Mahşerde beraber olan, Cennet-i alâ'da da beraberdir.

Hadis-i şerif'te:

"Kişi sevdiği ile haşrolunur." buyuruluyor. (K. Hafâ)

İtaat Etmeyenleri, Başkaldıranları Bekleyen Azap:

İtaat etmeyenlere ise en çetin azapla azab edeceğini beyan buyurdu:

"İnkâr edenler ve Peygamber'e baş kaldırmış olanlar, kıyamet günü hak ile yeksan olup yerin dibine geçirilmeyi ne kadar isterler ve Allah'tan hiçbir söz gizleyemezler." (Nisâ: 42)

Allah-u Teâlâ bu Âyet-i kerime'de Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-inin Hadis-i şerif'lerini inkâr edenlerin, onları inkâr etmekle kâfir olunmaz diyenlerin, onun Emr-i şerif'ine muhalefet edenlerin, Ferman-ı ilâhi'yi hafife alanların akibetlerini açık açık beyan buyuruyor.

"Allah'a, Peygamber'ine muhalefette bulunanlar, kendilerinden öncekilerin alçaltıldığı gibi alçaltılacaklardır. Halbuki biz apaçık âyetler indirmişizdir. Kâfirler için alçaltıcı bir azap vardır." (Mücâdele: 5)

Kendilerinden önce Allah'a ve peygamberlere muhalefet ettikleri için zillete düşürülüp alçaltılan kâfir ve münâfıkların yardımsız bırakıldıkları gibi, Muhammed Aleyhisselâm'a muhalefet edenler de yardımsız bırakılıp alçaltılacaklardır.

O alçalma ne kötü bir şeydir ki cehennemde azapları hiç de hafifletilmeyecektir. Kimisi yılan gibi sürüne sürüne, kimisi zincirlere vurulup bağlanarak, kimisi çeşitli çeşitli azaplarla azap göreceklerdir.

"Onlar bilmezler ki, kim Allah ve Resul'üne karşı koyarsa, onun için içinde ebedi kalacağı cehennem ateşi vardır."

Bu ise büyük bir rezilliktir." (Tevbe: 63)

Onlar bütün insanların gözü önünde rezil edileceklerdir. Cehennemde kendileri için ne bir umut ışığı vardır ne de azaplarında bir gevşeme ve hafifleme söz konusudur.

•

"Allah'ın emrine aykırı davrananlar, başlarına bir belânın gelmesinden veya kendilerine çok elemli bir azap isabet etmesinden sakınsınlar." (Nûr: 63)

Onun emirlerine uymayan, yolundan gitmeyen, sünnetinden ayrılan kimseler; dünyada kendilerine büyük bir musibetin inmesinden ve ahirette de şiddetli bir azaba uğramalarından korksunlar.

•

"Kim Allah'a ve Peygamber'ine karşı koyarsa, bilsin ki Allah'ın cezası çok şiddetlidir." (Enfâl: 13)

Bu korkunç azab, onların Allah ve Resul'ünün emirlerine muhalefet ve isyan etmeleri sebebiyle başlarına gelmektedir.

•

"Kim Allah'a ve Peygamber'ine isyan ederse, ona içinde sonsuz ve temelli kalacakları cehennem ateşi vardır." (Cin: 23)

Resulullah Aleyhisselâm'a düşmanlık eden Rabb'ine düşmanlık etmiş, onu seven ve itaat eden de Rabbini sevmiş ve itaat etmiş olur. Bundan dolayı da Resulullah Aleyhisselâm'a isyan etmenin Allah-u Teâlâ'ya isyan etmek demek olduğu anlaşılmış oluyor.

"Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin, karşı gelmekten çekinin. Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Peygamber'imizin vazifesi sadece açıkca duyurmak ve bildirmektir." (Mâide: 92)

O şerefli peygamber bu tebliğ vazifesini en güzel bir şekilde yerine getirmiştir. Sizlerin ise herhangi bir itirazda bulunmaya hakkınız kalmamıştır.

Dil İle İkrâr, Kalp İle Tasdik:

Sırf dili ile **"Allah'a ve Peygamber'e inandım."** demek, mümin olmak için yeterli ve geçerli değildir.

Müminler dilleri ile söylediklerine kalpleri ile inanırlar.

Âyet-i kerime:

"Allah'a ve Peygamber'e inandık ve itaat ettik.' derler. Sonra da içlerinden bir kısmı yüz çevirirler. İşte bunlar inanmış değildir." (Nûr: 47)

Şüphesiz ki müslümanların arasında her ne kadar inanmış gibi görünüyorsa da münâfıklar da vardır. Nitekim bugün dinden çıkan bölücüler *"İnandık"* diyorlar. Fakat onlar Hazret-i Allah ve Resulullah'a değil de imamlarına iman etmişlerdir. Kendi kitaplarına tâbi olmuşlardır, Hazret-i Allah ve Resulullah Aleyhisselâm'a değil.

•

Cehennem halkı, cehennemın çılgın alevleri arasında yanıp dururken, dünyada iken, ona itaat etmiş olmalarını candan arzu ederler:

"Eyvah bize derler, keşke Allah'a itaat etseydik, Peygamber'e itaat etseydik." (Ahzâb: 66)

Bu bölücülerin ancak cehenneme düştükleri zaman akli başlarına gelir. İmamlarına lânet eder, kitap ve tüzüklerine pişman olurlar. Fakat kurtuluş ne mümkün. Çünkü hidayet dünyada idi.

"Ne olurdu, ben de o Peygamber'in maiyetinde bir yol edineydim." (Furkan: 27)

O yüce Peygamber'e tâbi olup hidayet yolunu takip etseydim, böyle müthiş bir felâketle karşılaşmamış olurum.

Hiçbir Beşerin Ulaşamayacağı Mertebe:

Resulullah Aleyhisselâm'a itaat Allah-u Teâlâ'ya itaat olduğu gibi, ona biât da Allah-u Teâlâ'ya biât demektir.

Âyet-i kerime:

"Resul'üm! Sana biât edenler, ancak Allah'a biât etmiş olurlar. Allah'ın eli onların elleri üstündedir." (Fetih: 10)

Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Hazerâti'nin, Resulullah Aleyhisselâm'ın elini musafaha etmek suretiyle biât yapıldığından; Âyet-i kerime'de Resulullah Aleyhisselâm'ın elini Allah-u Teâlâ'nın eli makamında olduğu beyan buyurulmaktadır.

Bu mertebe hiçbir beşerin ulaşamayacağı bir mertebedir.

Onun vazifesi insanları Hakk'a bağlamak, Hakk ile kendileri arasında bir bağ kurmaktır.

Allah-u Teâlâ biâtı almakta ve biât yapanların ellerinin üstünde O'nun kudret eli bulunmaktadır.

•

Câbir bin Abdullah -radiyallahu anh-ın şöyle dediği rivayet olunmuştur.

Bir defasında Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- uyurken yanına bir takım melekler geldiler. Bazıları **"Bu zât uyuyor."** dedi. Bazıları da **"Gözü uyuyor amma kalbi uyanıktır."** dediler. Birbirlerine **"Bu dostunuzun âlî sıfatı vardır. Haydi siz de bunun âlî mevkiine bir temsil getiriniz."** dediler. Fakat bazıları **"İyi amma bu zât uyuyor."** dediler. Bazıları da **"Hayır, onun gözü uyuyor, kalbi uyanıktır."** dediler.

Bunun üzerine melekler **"Bu zât şuna benzer ki, bir kimse yeni bir ev yaptırır. O evde bir ziyafet tertip eder. Bu ziyafete insanları çağırarak için bir dâvetçi gönderir. Bu dâvetçinin dâvetine kim gelirse, o eve girer ve ziyafetten yer. Her kim de icabet etmezse, o eve giremez, ziyafet yemeklerini yiyemez."**

Bunun üzerine melekler yine birbirlerine **"Haydi bu temsilinizi bu zâta açıklayın da anlasın."** dediler. Fakat yine bunlardan bazıları **"İyi ama bu zât uyuyor."** dediler. Bazıları da **"Hayır. Onun gözü uyuyor, kalbi uyanıktır."** dediler.

Melekler kendi aralarında bu temsili izah ederek şöyle dediler:

"O ev cennettir. Dâvetçi de Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-dir. Her kim Muhammed Aleyhisselâm'a itaat ederse, Allah'a itaat etmiştir. Her kim de Muhammed Aleyhisselâm'a isyan ederse Âziz ve Celil olan Allah'a isyan etmiş olur."

Muhammed Aleyhisselâm insanların arasını ayırdetmiştir. İmanlı olanlar belli oldu. İmansız olanlar da iyice açığa çıktı." (Buhârî, Tecrid-i sârih: 2172)

•

Hadis-i şerif'lerde şöyle buyruluyor:

"Allah'ın benimle gönderdiği hidâyet ve ilim, bol yağmura benzer. O yağmurun isabet ettiği yerin bir kısmı, suyu için kuvvetli bir toprak olup, bol bol ot bitirir.

Bir kısmı da su içmeyen katı yer olup, suyu biriktirir. Allah-u Teâlâ o su ile insanları faydalandırır. İnsanlar ondan içerler, hayvanlarını sularlar ve ziraat yaparlar.

Yine o yağmur öyle bir yere düşer ki, orası düz ve kaypaktır. Ne su tutar, ne ot bitirir.

İşte bu, Allah'ın dinini anlayan ve Allah'ın benimle gönderdiği hidâyet ve ilimden faydalanan, onları bilip başkalarına da öğreten kimse ile; buna kulak asmayan, benim getirdiğim hidayeti kabul etmeyen kimsenin benzeridir." (Buharî)

•

"Hiçbirinizin arzuları benim tebliğ ettiğim şeylere tâbi olmadıkça kâmil mümin olamaz." (Mişkât'ül-Mesâbih)

•

"- Ümmetimin tamamı cennete girecekler. Girmek istemeyene sözüm yok.

- *Yâ Resulellah! Kim cennete girmekten kaçınır?*

- *Kim bana itaat ederse cennete girer, isyan eden cenneti istememiş demektir.*" (Buhârî. Tecrid-i sârih: 2171)

•

Bir adam Resulullah Aleyhisselâm'ın yanında sol eliyle yemek yiyordu. Ona **"Sağ elinle ye!"** buyurdu **"Yapamıyorum"** demesi üzerine **"Yapamaz ol!"** buyurdu.

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in sözünü dinlememesi adamın kibrinden idi. Bunun üzerine elini ağzına kadar kaldıramaz oldu. (Müslim)

•

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Hacer-i esved taşını öptükten sonra şöyle buyurdu:

"Bilirim ki, sen bir taşsın. Ne faydan dokunur ne ziyanın. Eğer ben Resulullah Aleyhisselâm'ın seni öptüğünü görmemiş olsaydımöpmezdim." (Buharî)

•

"Basmaşa mübarek kademin rûy-i zemine

Pâk etmez idü kimseyi hâk ile teyemmüm."

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Felâk Sûre-i Şerif'i (6)

Mart 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 31

İstiâze (3)

"Haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden." (Felâk: 5)

Haset, Allah-u Teâlâ'nın bir kuluna ihsan ettiği nimetlere karşı kıskançlık duymak, o nimetin onda bulunmasından hoşlanmamak, ondan alınmasını ve kendisine verilmesini istemektir.

Nitekim Allah-u Teâlâ diğer bir Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Yoksa onlar, Allah'ın lütfundan verdiği kimselere haset mi ediyorlar?" (Nisâ: 54)

Allah-u Teâlâ şeytanın şerrinden korunmamızı emir buyurduğu gibi, haset edenin şerrinden de sakınmamızı tavsiye buyurmaktadır.

Enes -radiyallahu anh-den rivâyet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Birbirlerinize buğzetmeyin, birbirinize haset etmeyin, birbirinize sırt çevirmeyin (birbirinizle alâkayı kesmeyin). Kardeş olun ey Allah'ın kulları!"

Bir müslümanın din kardeşini üç günden fazla terk etmesi (küs durması) helâl değildir." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 1992 - Müslim: 2559)

Allah-u Teâlâ dilediğini dilediğine verir, dilediğini dilediğinden alır. O'nun bir kuluna lütuf buyurduğu herhangi bir nimeti kıskanmak, ilâhî taksime itiraz etmek demektir. Buğz sevginin zıddıdır.

Haset eden kişi içindeki kıskançlığı dışa vurmadığı müddetçe, haset ettiği kimseye onun hiçbir zararı olmaz. Aksine içi içini yemesi sebebiyle onun kendine zararı vardır. Hasedini dışa vurduğu zaman onun şerrinden sığınmak için Allah-u Teâlâ'ya tevekkül etmek ve O'nun izni olmadan hiç kimsenin zarar veremeyeceğine inanmak gerekir. Bir de şu var ki; hased edenin yaptığına sabretmek, kalbi fazla meşgul etmemek ve onun seviyesine inmemek de ahlâki bir davranıştır.

Haset gökte İblis, yerde Kabil tarafından Allah-u Teâlâ'ya karşı işlenen ilk günahdır.

Gıpta ise güzel bir huysur. Bir kimsede bulunan güzel huyların kendisinde de bulunmasını istemek demektir. Mümin diğer mümin kardeşine gıpta eder, onun bir lütufla karşılaşmasından dolayı mutluluk duyar. Münâfik ise haset eder kıskanır. Nitekim gerek müşrikler ve gerekse yahudiler de Resulullah Aleyhisselâm'ı kıskanmışlardı.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

HAZRET-İ MUHAMMED **Aleyhisselâm**

-Hicretin Sekizinci Yılı-

Huneyn Savaşı (4)

Mart 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 32-33

Müellefe-i Kulûb:

Yalnız bu taksim işinde Resulullah Aleyhisselâm, en büyük hisseyi Medineliler'den ziyâde Mekke'nin yeni müslüman olan eşrafına ayırdı.

Kur'an-ı kerim'de beyan buyurulduğu üzere bunlar, kendilerine:

"Kalpleri İslâm'a ısındırılmak istenenler." mânâsına gelen **"Müellefe-i kulûb"** adı verilen otuz kadar kişiydi.

Müellefe-i kulûb'a karşı yapılan bu yüksek lûtuflar, yeni müslümanları tam olarak İslâm'a ısındırmak ve kazandırmak, müslüman olmayanları da İslâm'a sokmak içindi.

Müellefe-i kulûb'den bazıları gerçekten müslüman olmuşlardı.

Bazıları görünüşte müslüman, fakat kalben münafık idiler. Bazıları ise, müslümanlarla barış yapmış müşriklerden idiler.

Resulullah Aleyhisselâm bunlara sadaka ve ganimetlerden vermekle; bazılarından gelebilecek kötülükleri önlemeyi, içlerinden müslüman olanların İslâmiyet'te sebatlarını ve kavimlerinin onlara uyararak müslüman olmalarını sağlamayı, iman henüz gönüllerine yerleşmemiş olanların da imanlarını kuvvetlendirmeyi gerçekleştirmek istemişti.

Birkaç gün öncesine kadar İslâm'ın ve müslümanların en azılı düşmanları olan bu Kureyşliler, mağlup edilmiş olmalarına rağmen affedilmiş, malları ve canları bağışlanmış, şimdi ise servete boğulmuşlardı.

Ebu Süfyan, Hakîm bin Hizâm, Hâris bin Hişâm, Safvân bin Ümeyye, Süheyl bin Amr bunlardandı.

Resulullah Aleyhisselâm Müellefe-i kulûb'a bol bol ihsanlarda bulunduğu sırada Sa'd bin Ebî Vakkas -radiyallahu anh-:

"Yâ Resulellah! Uyeyne ve Akra' gibi kimselere yüzer yüzer develer verdin, Cuayl bin Sürâka'yı bıraktın." dedi.

Bunun üzerine buyurdu ki:

"Nefsim kudret elinde bulunan Allah'a yemin ederim ki, Uyeyne ve Akra' gibi kişilerle yeryüzü dolup taşsa, Cuayl onların hepsinden hayırlıdır. Fakat ben bunları İslâmiyet'e ısındırmak için kolluyorum. Cuayl'ı ise sınıksız bağlı olduğu müslümanlığına ve ahirette kendisine hazırlanmış olan üstün mükâfatlara havale etmiş bulunuyorum."

Cuayl bin Sürâka -radiyallahu anh- muhâcirlerin fakirlerindendi, Uhud ve Hendek savaşları'na katılmıştı. Resulullah Aleyhisselâm onun adını Amr olarak değiştirmişti.

Müellefe-i kulûb için fazla fazla verilen bu ganimetler, askerinin umumî haklarından değil, hazineye âit beşte birlerden, yani Resulullah Aleyhisselâm'ın kendi hissesindendi. Resulullah Aleyhisselâm en fazla hisseyi, kendisine en korkunç düşmanlığı göstermiş olanlara veriyor ve böylece yeni müslüman olanların kalplerini kazanmış oluyordu.

Resulullah Aleyhisselâm'ın bu yüksek düşüncesi, Ensâr'dan bazı gençlerin sızlanmalarına yol açtı.

Kendi aralarında:

"Allah Peygamber'imize hayır ihsan buyursun! Artık o kendi kavmine kavuştu. Bizi bıraktı, Kureyş'e bol bol verdi. Halbuki kılıçlarımızdan hâlâ Kureyş kanı damlıyor!" diye serzenişte bulunuyorlardı.

•

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde müminlere hitap ederek, Resulullah Aleyhisselâm'ın kalb-i şerif'lerini rencide edecek sözlerden kaçınmalarını emretmektedir:

"Ey iman edenler! Musa'yı incitenler gibi olmayın. Allah onu, söylediklerinden temize çıkardı. O Allah katında değerli bir kimse idi." (Ahzâb: 69)

Onu inciterek söz söyleyenler kendilerine yazık etmiş olurlar.

Nebevî Sitem:

Resulullah Aleyhisselâm bu dedikoduyu Ensâr'dan Sa'd bin Ubâde -radiyallahu anh-den duydu ve çok üzüldü. Hemen Ensâr'ın toplanmasını Sa'd -radiyallahu anh-a emretti. Deriden bir çadır içinde toplanan Ensâr ile konuşup Allah'a hamd-ü senâdan sonra söze başladı:

"Ey Ensâr! Siz yolunu şaşırmış müşriklerdendiniz. Allah, benim vasıtamla size doğru yolu göstermedi mi? Siz birliğinizi kaybetmiş, birbirinizden ayrılmıştınız! Benim Medine'ye hicretimle Allah sizi birleştirmede mi? Siz fakir idiniz, benim aranıza girmemle sizi Allah refaha kavuşturmadı mı?" diye sordu.

Ensâr bütün bu soruları:

"Bütün minnet, Allah ve Resul'ü içindir!" diye cevaplandırıdılar.

Resulullah Aleyhisselâm:

"Ey Ensâr! Eğer siz de isteseydiniz, benim bu sorularına şöyle diyebilirdiniz:

'Kavmin seni yalanladı, bize hicret ettin. Biz seni tasdik ettik. Kavmin seni terketti, biz sana yardım ettik. Kavmin seni kovdu, biz seni göğsümüze bastık. Sen yoksuldun, biz seni malımıza ortak yaptık.'

Bütün bunları tekrarlasaydınız, doğru söylemiş olurdunuz. Ben de sizi tasdik ederdim.

Ey Ensâr! Sizin tarafınızdan söylenmiş bazı sözler var ki, bana kadar erişti. Bu sözler doğru mu?" deyince Ensâr:

"Yâ Resulellah! Bizim büyüklerimizden hiçbiri sizi üzecek hiçbir şey söylememiştir. Yalnız bazı gençlerimiz, bazı duygulara kapılmış." dediler.

Resulullah Aleyhisselâm:

"Kureyş'ten bazılarına dünyalık verdiğim doğrudur. Bunlar müşriklik zamanına yakın oldukları için, gönüllerini İslâm'a ısındırmak istedim, bunun için verdim.

Ey Ensâr! Herkes aldıkları mallarla giderken siz de Peygamber'inizle evlerinize dönmek istemez misiniz?" buyurdu.

O zaman bütün Ensâr hep bir ağızdan:

"Yâ Resulellah! Biz yalnız seninle gitmek isteriz!" diye heyecanlı bir sesle bağıştılar. Birçoğu da hüngür hüngür ağladılar. Gözlerinden akan yaşlar sakallarını ıslattı.

Resulullah Aleyhisselâm da onlarla birlikte ağladı ve sözlerine devamla:

"Eğer hicret şerefi, hicret fazileti olmasaydı, muhakkak ben Ensâr'dan biri olmak isterdim. Ey Ensâr! Herkes bir yol tutup gitse, ben Ensâr'ın yolunda giderdim." buyurdu, Ensâr'a hayır ile duâ etti.

Daha sonra konak yerine döndü, Ensâr da dağıldılar.

Medine'ye Dönüş:

Resulullah Aleyhisselâm ganimetleri taksim ettikten sonra, Ci'râne'den kalkıp Mekke'ye Hacc ayı olmadığı için, Umre niyetiyle gitti ve Kâ'be'yi ziyaret etti.

Huneyn savaşı'na çıkarken Attab bin Esîd -radiyallahu anh-i birçok meziyetleri sebebiyle Mekke'de vekil olarak bırakmıştı. Huneyn'den döndüğü zaman idaresini beğendi ve onu Mekke'ye asil olarak vali tayin etti.

Yirmi yaşlarında bulunan Attâb bin Esîd -radiyallahu anh-in yanına da, Mekkeliler'e müslümanlığı öğretmek üzere Muâz bin Cebel -radiyallahu anh-i muallim olarak verdi.

Umresini yaptıktan sonra Resulullah Aleyhisselâm Muhâcirler ve Ensâr ile birlikte Medine'ye döndü.

Çıkışı ile Medine'ye dönüşü arasında iki ay on altı gün geçmişti.

Muhterem Ömer Öngüt **-kuddise sırruh- Efendi Hazretleri'nin** **Hayat-ı Saadetlerinden İnciler ve Hatıralar** **(85)**

Mart 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 34-35

Bu Yol İmanın ve Vatanın Müdafî Yolu:

Benim hiç kimseye kinim yok amma, dinime ve vatanıma el uzatana da hiç müsamaham yok. Bu lütfu bahşeden Allah'ıma sonsuz şükürler olsun. Yoksa bu yol para, pul yolu değil. Bu yol iman ve vatanın müdafî yolu.

Çünkü dünya geçicidir, hayat hayaldir. Ne ki varsa zevk-ü zevaldir.

Cenâb-ı Hakk buyuruyor ki:

"İnsan için kendi çalışmasından başka bir şey yoktur." (Necm: 39)

Bir diğer Ayet-i kerime'de buyuruyor ki:

"Kim zerre kadar bir iyilik yapmışsa onun mükâfatını görür."

Kim de zerre kadar kötülük yapmışsa onun cezasını görür." (Zilzâl: 7-8)

Orada herkes yaptığı büyük ve küçük her türlü iyiliğin karşılığını kat kat görecektir.

Zerre kadar bile olsa gerek her küçük iyiliğin, gerekse her küçük kötülüğün bir ağırlığı ve değeri vardır. Onun içindir ki insan küçük büyük demeyip hiçbir iyiliği terketmemeli, küçük ve büyük her kötülükten şiddetle kaçınmalıdır.

Bu Âyet-i kerime'ler karşısında şunu diyorum:

"Allah'ım sorguya çekme beni. Geç kulum de kurtar beni."

Bunun karşısında kurtulmak mümkün değil. Onun için çalışalım, çalışalım.

Bu yolda olalım, bu yolda ölelim. Gaye bu yol olsun. Çünkü Allah yolu. Gaye yok, maksat yok, menfaat yok, makam yok, rütbe yok, hiçbir şey yok. Ne var? Rızâ var.

Bu lütfu bahşeden sahibime sonsuz şükürler olsun.

"Ey günahkârlar! Bugün şöyle ayrılın!" (Yâsin: 59)

"Ben sizi ayırdım, gerisini siz düşünün!"

Çok mühim bir yerdeyiz. Köprünün başındayız. Acaba beni Rabbü'l-âlemin Cennet-i Âla firkasına mı ayırıyor, yoksa cehennem firkasına mı ayırıyor? Bunu nasıl anlayacağız?

Eğer hakikaten bir kalpte iman ve imanı kurtarmak yaşıyorsa, vatan için hizmet ediyorsa bu, Allah-u Teâlâ'nın onu desteklediğinin en büyük alâmetidir.

•

Önümüzde çok hadiseler olabilir. İhvanın ümmet-i Muhammed'e ve orduya çok duâ etmesi lâzım.

Önümüz çok karışık olabilir. Tedbir alın.

Duâ ederken:

"Allah'ım ümmet-i Muhammed'i affet, muhafaza et, muzaffer et." deyin.

"Allah'ım ordumuzu affet, muhafaza et, muzaffer et."

Bunu daima yâd edin. Çünkü ortalık çok vahim...

Ümmet-i Muhammed için hep bir ağızdan duâ.

Çünkü vatan çok mühimdir. Vatansız iman da muhafaza edilmiyor.

"Allah'ım Ümmet-i Muhammed'i affet, muhafaza et, muzaffer et, askerimi de öyle. Bu güzel vatanımızı da bize bağışla."

Vatan imanı muhafaza eder. Çünkü vatansız iman kazanılmıyor.

Bazı Lütfundan, Bazı Kahrından:

"Şeytan, insana Cenâb-ı Hakk'ın yol verdiği kadar musallat olabilir, fazla olmaz. Bu yol verme iki türlü olur. Bazı lütfundan, bazı kahrından yol verir.

Bu nasıl olur? Lütfundan ona yol verdiği zaman, karşıdakini bir noktada günaha sokar. Görünüşte kahırdır, içi lütuftur, bu lütfu kimse anlamaz. Kendisinde bir değer olmadığını, hükümsüz bir mahlûk olduğunu, günahkâr olduğunu Hazret-i Allah'a karşı ibraz eder. Bu onun için lütuf olur.

Bazısı için de kahrından şeytana yol verir. Onu sevmez, "Al senin olsun!" der. Artık o onunladır, dünyada da ahirette de. Çok ince bir nokta.

Onu ona arkadaş ediyor, cehennemde yine arkadaş, yine beraber. Allah-u Teâlâ onları birbirinden ayırmayacak.

Meğer Allah-u Teâlâ lütuf bahşetmiş olsun."

•

"Fakat biz bu dikkati ele alamıyoruz. Nefse hâkim olamayışımızdan dolayı, şeytana mağlubiyet nispetinde zarar görüyoruz. Âfâkî ve enfüsî şeytan var. Birisi nefis, birisi de şeytan. Onun yanında arkadaşdır o.

Allah-u Teâlâ kişinin ruhunu tekâmül ettirirse, nefse galip getirirse, nefsin arzularını dinlemez. Allah-u Teâlâ ona azamet bahşederse, şeytanın arzularını kabul ettirmez. Fakat nefis ve şeytan birleştiği zaman insanı yoldan çıkarıyor. İç ve dış düşman birleştiği zaman, bir de şeytanlaşmış insana tâbi olduğu zaman, onu yoldan çıkarabiliyor. Meğer ki Allah'ımızın lütfu olsun.

Bunun içindir ki insanın kendi düşmanı ile beraber düşmanlarının dostları ile merbudiyet kurmaması gerekiyor. Kurtulmamız için. Bizi helâk eden nokta budur."

Bugün Yürüyüş Çok Güçtür:

"Bu gün insanlarla yolculuk yapmak cidden zordur. Çünkü herkes içine doldurduğunu boşaltmakla meşgul. İnsan için güzel şeyle doldurabilmesi için evvelâ helâl lokma yemesi lâzımdır. O yok ki güzel şeyle dolsun.

Şu halde bugün ya vahdeti, veyahut da ihlâslı kimse ile sohbeti tercih etmek lâzımdır.

İhlâslı kimse bulunup sohbet edilirse vahdetten hayırlıdır. Bulunamadığı zaman vahdeti tercih etmek daha hayırlıdır.

Fakat bir de halâta geçmiş olanların vahdeti vardır, onların durumu ayırdır. Onlar Hakk ile kâimdir.

Onun için bugün mümkün olduğu kadar yalnız yürümek daha hayırlıdır. Yolda engel olmaktansa zahmetlide olsa yalnız yürümek hayırlıdır.

Çünkü bugün yürüyüş çok güçtür. Malum-u fâzilanelerinizi olduğu üzere Hacc'da büyük zahmet vardır, Arafat'ta ise o zahmetlerin mühimi vardır. Demek ki hayırlı yolda hedefe ulaşmak için büyük meşakkatler vardır.

Onun için engel olacak kimseleri bırakmak gerek.

Nefis sünepeleği ister, lâubaliliği ister. Binaebaleyh her emre kolay kolay boyun bükme istemediği için insanlarla gerçekten arkadaşlık buradan güçleşiyor."

Atılanlarla Görüşmemeli:

"Hazret-i Allah bir kulunu severse, Onunla konuşanların sevgisine vesile olur.

Hazret-i Allah bir kulunu sevmiyorsa, onunla konuşanları da sevmez.

Bundan ötürü büyük bir ihsana sığınmak için lütfuna uğrayanlarla ünsiyet; fakat gadabına uğrayanlardan da arslandan kaçır gibi kaçmak gerek. Ki, sevmediği için ona da gadab eder.

Bu gibi kimselerin uzaklaşması, pirinçteki taşın ayıklanması gibidir.

Yahut bir âzâda bir hastalığın, bir yaranın, meselâ kanserin bulunması gibidir. Ameliyatla tedavi ile bu yaranın giderilmesi mümkünse giderilir, vücut şifa bulur. Fakat kanser dururken vücudu harap ve tahrip ettiği gibi, hayat damarı da yok olur.

Kanser kabilinden, vücutta buldukça vücuda da zarar getirirler. Bunun için bu iltihabı kesip atmak gerekir, vücudu kurtarabilelim.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

EVLİYÂ-İ KİRÂM -Kaddesallahu Esrârehüm- HAZERÂTI'NIN "HÂTEMÜ'L-EVLİYÂ" HAKKINDAKİ BEYAN ve İFŞAATLARI (208)

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- (12)

**"Menâzilü'l-Kurbe":
"Yakınlık Menzilleri" / 3**

Takvâ Hakkında Bir Mesele:

"Takvâ"ya gelince;

Takvâ (sakınma) türleri beştir: Allah'tan sakınma, Rabb'le ilgili sakınma, (Mahşer) gününden sakınma, ateşe karşı sakınma, iffet yerlerinin sakınıp korunması.

Şu kadar var ki Allah'tan sakınma; O'ndan başka birine (mâsivaya) yönelmekten sakınmadır. Bu hususta herkes için hududlar ve dereceler vardır; ona yönelen O'ndan uzaklaşıp kendini alçaltarak puta tapınmaya yönelmiş sayılır.

Putlardan medet ummaktan sakınmak lâzımdır.

Allah-u Teâlâ onu:

"Bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye onlara kulluk ediyoruz." şeklinde târif buyurmuştur. (Zümer: 3)

Ona yönelmek, zararları da faydaları da cârî kılan kimseyi onların önlerine çıkarır, tâ ki onlarla yakınlaşınsınlar. Onun kalbi onlarla alâka kurar, onlardan kaçınma hususunda Allah'a asi olurlar. O'na yönelen ise O'nun için amel etmeye yönelir, tâ ki O'na tevekkül edebilsin; yarın kurtuluş ve necâtla O'na dönebilsin.

Rabb'le ilgili sakınma O'nunla Rubûbiyyet'i hususunda hasımlaşmaktan sakınmaktır. Hasımlaşmaya kalkışanlar için de birtakım hudud ve dereceler vardır. Hasımlaşan der ki: 'Bizim üzerimizdeki günahlar ilâhi takdirindir, sonra da bize azab edilmektedir.' Tâ ki böylece Kureyş müşrikleri gibi Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-e gelirler.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

"Onlar Allah'ın hasımlarıdır." buyurmuştur. (Müslim-Tirmizî)

Nâzil olan Âyet-i kerime'lerde ise şöyle buyurulmuştur:

"Şüphesiz ki müşrikler bir dalâlet ve sapıklık içindedirler. O gün yüzükoyun ateşe sürüklenirler: 'Cehennem dokunuşunu tadın!' Biz her şeyi bir kaderle yarattık." (Kamer: 47-49)

Hasımlaşan der ki:

"Allah'ın dileseydi doyuracağı kimseleri biz mi doyuracağız?" (Yâsîn: 47)

İşte onlar zındıkların ta kendileridir.

Nitekim Allah-u Teâlâ şöyle buyurur:

"Siz gerçekten sapıtmış kimselersiniz!" (Yâsin: 47)

Hasımlaşan yine der ki:

"Yeryüzünde bozgunculuk yapacak, kanlar dökecek kimse mi yaratacaksın? Oysa biz seni överek tesbih ediyor, devamlı takdis ediyoruz." (Bakara: 30)

Onlar ise Âdem Aleyhisselâm'ın durumu karşısındaki meleklerdir.

Allah-u Teâlâ ise şöyle buyurur:

"Ben sizin bilmediğiniz şeyleri bilirim." (Bakara: 30)

Allah-u Teâlâ Peygamber Aleyhisselâm'a ise şöyle dedirtmiştir:

"Mele-i âlâ'da kendi aralarındaki tartışmalarına dair benim hiçbir bilgim yoktu." (Sâd: 69)

O'nun ahkâmı hususunda hasımlaşanın hasımlaşması ise: *"Böyle olmasaydı da, şöyle olsaydı!", "Böyle olmasa olmaz mıydı?"* şeklindedir. Bunlar bir de tevhid ehlidir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-den rivâyet edildiğine göre, onunla ilgili olarak şöyle buyurmuştur:

"Size ne oluyor ki hayıflanıyorsunuz! Hiç şüphe yok ki hayıflanmak şeytanın amelindedir." (Müslim-İbn-i Mâce)

Hasımlaşan kimse O'nunla tedbir ve idaresi hususunda hasımlaşan; O'nun vahdâniyeti gibi Rabb'inin tedbiri üzerine sahip olduğu ilimden kendisine ulaşan bir şeyle, dünya ve ahiret işlerinde nefsinin ilkâsına göre tedbirde bulunan kimsedir. Allah'a karşı cahildir ve nefsinin reyî yüzünden şaşkınlığa düşer, sahiplenir ve hükmünü yürütmeye çalışır.

(Mahşer) gününden sakınmaya gelince; bu, sevaplar, cezâlar, adâlet ve ilâhi nusretle ilgili olarak onun Allah'tan haşyet duyacağı gündür. Sevaplar da, cezâlar da "Ubûdet"e karşılık gerçekleşir; aynı zamanda küfrâna karşılık da cezâ gelir. Boşlukları kendisiyle kapanıncaya dek ona kendi adâletini izhâr eder, dillerini onunla harekete geçirir, onun hakkına yardımcı olur, sonra da ilâhi rahmetini neşreder; faziletini ibrâz eder, cömertlik ve keremini boşaltır, beşer kalbi üzerinde tehlike bırakmayacak şeyin en güzelini zâhir eyler.

Bu gündeki yaratılış ise O'nun şu buyruğundan öğrenilebilir:

"Gökleri ve yeri hak ile yaratan O'dur. 'Ol!' dediği gün her şey olur. O'nun sözü haktır. Sûr'a üflendiği gün de hükümler O'nundur." (En'âm: 73)

Onun miktarı, dünya günlerine göre elli bin yıl miktarı uzunluktadır. Başlangıçta zikrettiğimiz şeylerin tümü bu günün yarısında meydana gelir; tâ ki gece yarısına erişince, sevilenler kendilerine söylenenler hakkında daha ziyade şekilde cennetin kapısına toplanırlar. Rahmân onları ziyâfetle karşılar. Nitekim onların en sonuncusu da, duydukları korkudan sonra Sırât'tan çıkarılır.

Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (141)

ABDÜRREZZÂK EL-KÂŞÂNÎ -Kuddise Sırruh- (8)

Mart 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 38-39

Kemâleddîn Abdürrezzâk el-Kâşânî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Şerhü'l-Kâşânî**" adlı eserinin bir noktasında, Hâtemü'l-enbiyâ'nın bâtın ve hakikatına vâris olan Hâtemü'l-evliyâ'nın, ilmîni elde etme hususunda herhangi bir peygamber ya da velinin istimdâdına muhtaç olmadığını; aksine, bütün ilimlerin kaynağı olan bu has velâyeti elinde bulundurduğu için, bütün peygamberlerin ve velilerin onun imdâd ve istimdâdına muhtaç olduğunu beyan buyurmuştur:

"Onun (Hâtemü'r-rusül'ün) velâyeti ile ilgili yönü, risâlet ve şer'î nübüvveti ile ilgili yönünden daha üstün olup; Hâtemü'r-risâle, hakikati yönünden Hâtemü'l-velâye'dir. O velâyetin Hâtem'i olması bakımından hem bu ilmin, hem de bütün velilerin ve peygamberlerin ilimlerinin kaynağıdır. O ise onun, kendisine gönderileceği 'Makâm-ı mahmûd'dur.

"Bunu bil ki, onun ilminde başkasına muhtaç olduğu zannına kapılmayasın!"
("Şerhü'l-Kâşânî alâ Fusûsu'l-Hikem"; Ayasofya, nr.: 1901, vr. 21^a)

İlmin kaynağı "İlmullah"tır. Yani onun hiç kimseye ihtiyacı yok, ezelden öyle koymuş.

Bunun gizli sırrını daha evvel arzetmiştik. Kandilleri O yaratmış, O kandillere dilediğini O koymuş. Kaynak oradan geliyor. Allah-u Teâlâ bizzat kendi lütuf desteği ile desteklediği için böyle oluyor ve daha mühim oluyor. Mahlûk dediğin bir tulumdan ibarettir!

Zâhir buna vâris değildir, çünkü Hakk'ı dışarıda arar. Vâkıf olmadığı gibi bilmez de. Niçin? Hakk'tan geldiği için, gizli bir ilim olduğu için...

Nitekim Allah-u Teâlâ bir Hadis-i kudsi'de buyurur ki:

"Sonra ben yüzümle onlara yönelirim. Yüzümle yöneldiğim bir kimseye neyi vermek istediğimi, herhangi bir kimsenin bileceğini mi sanırsınız?" (Hâkim)

Binaenaleyh Hâtemü'l-evliyâ'ya ihsan buyurulan her lütuf gibi, bâtınına yerleştirilen "**İlm-i İlahî**"de bir esrâr-ı ilâhi'dir; Hadis-i kudsi'den anlaşılacağı üzere herhangi bir kimsenin

dışarıdan bu esrarı çözmesi mümkün değildir. Değil sıradan bir kimsenin, büyük velilerin dahi bu ilmi çözemeyeceği, Evliyâ-i kiram Hazerâtı'nın yukarıdaki beyanları ile sabittir.

•

Yedi yüz küsür sene önce yaşamış olan Abdürrezzak-ı Kâşânî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Fusûsü'l-Hikem**"deki gizli mânâları açmak üzere "**Şerhü'l-Kâşânî alâ Fusûsü'l-Hikem**" adında bir şerh yazmış, eserinin 34. sayfasında, Hâtem-i veli'nin ilmine işaret ederek şöyle buyurmuştur:

"Bütün Resuller bu ilmi eğer Hâtemü'r-rusul olan zâttan elde ediyorlarsa, Hâtemü'l-evliyâ olmak hasebiyle bu zât dahi onu kendi Sırr'ının mişkâtından almaktadır. Öyle ki bütün Resuller ile bütün veliler nurlarını en sonunda Hâtemü'l-evliyâ'dan almış olurlar."

Niçin? Onun kademi olduğu için.

Bu zât-ı muhterem de Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin beyanlarını teyid ediyor. Onun içindir ki, siz bu mevzular karşısında şaşırmayın, bocalamayın.

Üç yüz sene kadar önce yaşayan, tasavvuf tarihinin en seçkin simâlarından biri olan ve iki yüze yakın eseri bulunan Abdülgânî Nablusî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Cevâhirü'n-Nusûs**" adlı eserinde, velâyet ilimlerinin alındığı asıl kaynak olan Hâtemü'l-velâyet kandili ile ilgili olarak şu malûmatı vermiştir:

"Kıyamet gününe kadar her devirdeki veliler bu ilmi ancak Hâtem-i veli'nin, o zamandaki velâyet kandilinin nûrundan görebilirler." (Cevâhirü'n-Nusûs, s: 36)

Hazret eserinde:

"Âdem su ile toprak arasında iken ben Peygamber idim."

Hadis-i şerif'inin tefsir ve izâhını yaparken, mevzunun bir noktasında, Hâtem-i velâyet mevzusu ile ilgili en gizli sırlardan birisine temas ederek şöyle buyurmuştur:

"Bahsettiğimiz türlerden üçüncüsü olan Hâtemü'l-evliyâ da veli iken, Âdem henüz su ile toprak arasında idi. Çünkü o, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-in kademi üzerindedir." (Cevâhirü'n-Nusûs, s: 38)

Bu ilâhî bir lütuftur, beşere âit değildir. O zaman verilmiş, o zaman lütfedilmiş, bütün bu sırlar işte oradan geliyor.

Allah-u Teâlâ bu zevât-ı kiram'a neler göstermiş, gördüklerini kaleme almışlar.

Bâli-i Sofyavî -kuddise sırruh- Hazretleri "Fusûsu'l-Hikem Şerhi"nde, Hâtemü'l-evliyâ'yı:

"Zâtıyyet hazinelerinin anahtarlarını elinde bulunduran zât..." olarak vasıflandırmıştır. (Şerh-i Fusûsu'l-Hikem-i Bâlî, s: 39)

"Hazret-i Allah'a âit olan gizli sırları ifşâ eden." mânâsına gelir.

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri Hâtemü'l-evliyâ olan zât hakkında velilerin imamı ve reisi mânâlarına gelen "**İmamü'l-velâye**" ve "**Reisü'l-velâye**" tâbirlerini kullanıp, onun "**Peygamberliğe çok yakın bir makamda olduğuna**" dikkati çekmiştir. (Hatmü'l-Evliyâ)

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri Hâtemü'l-evliyâ olan zâtın, Allah-u Teâlâ'nın emri ve hükmü ile yürüyeceğini bin sene öncesinden haber vererek şöyle buyurmuştur:

"Hâtemü'l-evliyâ, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-in yolunda, onun nübüvveti ve Allah'ın mührü ile yürür." (Hatmü'l-Evliyâ)

İmâm-ı Rabbânî -kuddise sırruh- Hazretleri bu hususu bir tek kelime ile söylüyor ve:

"Onun iradesi kendi elinde değildir." buyuruyor. (260. Mektup)

Onu Allah-u Teâlâ yürütür.

Rabb'ime sonsuz şükürler olsun, Nur'una da sonsuz salât-ü selâmlar olsun!

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ

İbtilâ ve İmtihan (19)

Mart 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 40-41

Bir Müminin Hayatında İbtilânın Yeri ve Önemi (6)

İman ve İmansızlık Huzur ve Huzursuzluk:

Kur'an-ı kerim'de birçok Âyet-i kerime'lerde bu irtibat açık olarak görülür.

Allah-u Teâlâ buyurur ki:

"Eğer o ülkelerin halkı inansalardı ve bize karşı gelmekten sakınsalardı; elbette onlara göğün ve yerin bolluklarını verir, bereketler açardık.

Fakat yalanladılar, biz de onları yaptıklarına karşılık yakalayiverdik." (A'râf: 96)

Günahlardan tevbe etmekle darlık ve sıkıntıdan insanların kurtulabileceğine, nimetlere şükretmekle bolluk ve genişliğin devam edip artacağına inanmadılar.

Bütün helâk edilen milletler bu şekilde müstehak olarak helâk edildiler.

•

Allah-u Teâlâ hakiki imana sahip ve ilâhi hükümlere tâbi olanların nice nimetlere nâil olacaklarını Âyet-i kerime'lerinde beyan buyurmaktadır:

"Eğer ehl-i kitap inanıp karşı gelmekten sakınsalardı, kötülüklerini örterdik ve onları nimet cennetlerine koyardık.

Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve Rabb'lerinden kendilerine indirilen Kur'an'ı, gereğince uygulasalardı; hiç şühpesiz ki hem üstlerinden hem de ayaklarının altından yerlerdi. (Her yönden nimete ermiş olurlardı.) İçlerinden aşırılığa kaçmayan, mutedil bir zümre vardı, çoğunun yaptıkları ise kötü idi." (Mâide: 65-66)

Rızıkları bol bol, yerden ve gökten fezeyan edip duracaktı. Ağaçları bol meyve verecek, ekinleri neşvünemâ bulacak, kendilerine her yönden nimetler gelecekti. Kendilerine zaman zaman bir takım musibetler yüz gösterip durmayacaktı. Ahiretleri mükemmel olduğu gibi, dünyaları da mâmur olacaktı. Fakat onlar imana yönelmediler, inkârlarına devam ettiler.

En iyi, en faydalı gıda Allah-u Teâlâ'nın rızâsı ve hoşnutluğudur. Diğer nimetler zâhirdir, geçicidir, Allah-u Teâlâ'nın hoşnutluğu ise ebedîdir. Hayatın en üstünü budur. O'nun hoşnutluğu dairesinde yaşayan kimsede huzur olur, maiyyet olur, kurbiyet olur, teşviş olmaz, sıkıntı olmaz. Çünkü o Rabb'ine teslim olduğu için, her verdiği rızâ olduğu için, onu müsterih bir hayat içinde yaşatır.

•

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde geçmişte yaşamış kavimlere de uyarıcılar gönderilmiş olduğunu ve onların Hakk'a yönelmeleri ve niyazda bulunmaları için bazı felâketlere uğratılmış olduklarını beyan buyurmaktadır:

"Resul'üm! Senden önceki ümmetlere de peygamberler göndermiştik. (İnkârlarından dönüp) boyun eğsinler, yalvarsınlar diye, onları yakalayıp darlık ve çeşitli hastalıklarla cezalandırmıştık." (En'âm: 42)

Nice kavimler gelmiş geçmiş, nâil oldukları nimetlerin kadrini ve kıymetini bilememişler, Rabb'leri tarafından verilen müsaade ve mühletten istifade edememişler, neticede de büyük felâketlere uğramışlardır.

"Hiç değilse, kendilerine bu şekilde azabımız geldiği zaman yalvarıp yakarmalı değil miydiler?"

Fakat kalpleri iyice katılaştı, şeytan da yaptıklarını onlara cazip gösterdi."
(En'âm: 43)

Onları aldatarak nefis, hevâ, heves, lezzet ve rahat peşinde koşturdu. Oysa kendilerine isabet eden azap ve felâketler hep bu sebeple idi. Fakat onlar bunu düşünüp kavrayamadılar.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde bunların içyüzünü şöyle vasıflandırıyor:

"Hevâ ve hevesini ilâh edinen, Allah'ın bile bile saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne perde çektiği kimseyi gördün mü? Onu Allah'tan başka kim doğru yola eristirebilir? Hâlâ ibret almayacak mısınız?" (Câsiye: 23)

•

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde, kıyamet günü gelmeden önce helâk olmaktan yahut da şiddetli azabın gelip çatmasından kurtulabilecek hiçbir memleket halkının bulunmadığını beyan buyurmaktadır:

"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız." (İsrâ: 58)

Bu helâk etme ya tamamen yok etmek veya halkına şiddetli azap etmek suretiyle olur. Nitekim küfür ve fasıklık sebebiyle yeryüzünde zaman zaman nice felâketler baş göstermektedir. İnsanlar azgınlıkları sebebiyle bardağı taşıyorlar, bu ise gadab-ı ilâhîye vesile oluyor, kurunun yanında yaş da gidiyor.

"Bu, kitapta (Levh-i mahfuz'da) yazılıdır." (İsrâ: 58)

Ne zaman olacağı, onu gerektiren sebepler ve nasıl olacağı gibi hususlar açıklanmamış, hiçbir şey bırakmamak kaydıyla Levh-i mahfuz'da yazılmıştır. Bu hüküm kesin olarak yerine getirilecektir.

İSLÂM İLMİHALİ

HACC (38)

Mart 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 42

HACC HAKKINDA BİR TATBİKAT (22)

15. Kurban (2)

- Kurban kesmekte birçok hikmetler vardır. Bu emr-i şerifi yerine getirmekle, başına gelecek nice ibtilâları, kazaları Allah-u Teâlâ senden uzaklaştırıyor. Diğer taraftan da kabul olunan kurbanın her parçası ile senin her bir uzvunu cehennemden azad ediyor.

Bir Hadis-i şerif'te:

"Kurbanlarınızı büyük büyük kesiniz. Şüphesiz ki onlar sıratta sizin bineklerinizdir." buyuruluyor.

Orada kesilen kurban, müminin sırf Allah-u Teâlâ istediği için malından vazgeçebildiğini belirtmesi ve bizzat kendini dahi Allah yolunda kurban edebileceğini fiilen göstermesi açısından çok önemlidir.

- Kurban keserken şu duâ okunur:

"Bismillahi vallahu Ekber. Allahümme minke ve bike ve ileyke tekabbel minnî kemâ tekabbelte min halilike İbrahim."

"Allah'ın ismiyle kesiyorum. Allah en büyüktür. Allah'ım! Bu sendendir ve sanadır. Halil'in İbrahim'den kabul buyurduğun gibi benden de kabul buyur."

16. Halk ve Taksir:

- Kurban kestikten sonra ihramdan çıkmak için tıraş olunur veya saçlardan biraz kırpılır. Fakat tamamını kestirmek daha efdaldır.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz vedâ haccı sırasında Mina'da ihramdan çıkmak için tıraş oldu ve:

"Ey Allah'ım! Tıraş olanlara merhamet et. Ey Allah'ım! Tıraş olanlara ve saçını kısaltanlara merhamet et." buyurdular. (Buhâri-Müslim)

- Saçların tıraş edilmesi veya kısaltılması da Hacc ve Umre'nin vâcip olan menâsikindedir.

Halk; Ustura veya tıraş makinesi ile saçların dibinden kesilmesi.

Taksir ise; Makas veya benzeri bir âletle saçların uçlarından bir miktar kesilip kısaltılmasıdır.

Halk veya taksirin yeri Harem bölgesidir. Harem bölgesi dışında tıraş olmakla da ihramdan çıkılır, fakat ceza gerekir.

- Kadınlar, uçlarından bir miktar keserek saçlarını kısaltırlar. Saçlarını dipten tıraş etmeleri mekruhtur.
- Başında saç olmayanlar ustura veya tıraş makinasını başlarında gezdirmekle ihramdan çıkmış olurlar.
- Saçlar kısaltılırken uçlarından kesilecek miktar, parmak ucu uzunluğundan daha kısa olmamalıdır.
- Hacıların kendi saçlarını kendileri tıraş etmeleri veya kısaltmaları câiz olduğu gibi, henüz kendileri tıraş olmadan başkalarının saçlarını tıraş etmeleri veya kısaltmaları da câizdir.
- Tıraştan sonra artık ihramdan çıkmış olur.

İhramdan çıkmak "Elbise giyinme, koku sürünme; saç, sakal, bıyık kesme, avlanma, cinsî temas..." gibi yasakların kalkması demektir.

Hacc'da cinsî temas dışındaki yasakların kalkmasına "Küçük tehallül" veya "İlk tehallül" denir. Tıraştan sonra ilk tehallül gerçekleşmiş, cinsî temas dışındaki ihram yasakları kalkmış olur.

Ziyaret tavafının yapılması ile "Büyük tehallül" veya "İkinci tehallül" olur, cinsî temas dahil bütün ihram yasakları kalkar.

Şu kadar var ki, ilk tehallülü sağlayan menâsik yapılmadıkça, ziyaret tavafı yapmakla ne küçük ne de büyük tehallül olur.

- Tıraş olduktan sonra şu duâ okunur:

"Elhamdülillâhillezî kadâ annâ nüsükenâ. Allahümme zidnâ îmânen ve yakînen ve tevfikân ve avnen vağfirtenâ ve liâbâinâ ve ümmehâtinâ ve cemîilmüslimîne ecmaîn."

"Hacc menasikini tamamlamayı nasib eden Allah'a sonsuz hamd-ü senalar olsun.

Allah'ım! İmanımızı artır, yakîn ihsan eyle, tevfikini ve yardımını ikram, ihsan eyle. Günahlarımızı bağışla, anne babalarımızın, geçmişlerimizin ve bütün müslümanların günahlarını bağışla!"

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

ASHÂB-I KİRÂM -Radiyahallahu anhüm- HAZERÂTI'NIN HAYATI

"Ashâbım Yıldızlar Gibidir. Hangisine Uyarsanız Hidayeti Bulmuş Olursunuz."
(Beyhâkî)

HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDİK -Radiyahallahu Anh- (54)

Mart 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 43

Resulullah Aleyhisselâm'ın Hatır-ı Şerif'i:

Ebu'd-Derdâ -radiyallahu anh-in şöyle dediği rivâyet olunmuştur:

"Bir kere ben, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in yanında oturduğum sıra, birden Ebu Bekir -radiyallahu anh-in elbisesinin eteğini dizkapakları açılincaya kadar toplayarak (telâşla) geldiği görüldü ve Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bize:

"Herhalde arkadaşınız birisiyle çekişmiş olacak." buyurdu.

Sonra Ebu Bekir -radiyallahu anh- gelip selâm verdi ve:

"Yâ Resulellah! Benimle Hattâboğlu arasında bir çekişme vuku buldu. Fakat bu münâkaşada ben Ömer'e tecâvüz etmişim. Sonra pişman oldum da Ömer'den

kusurumun affını diledim. Fakat Ömer imtinâ etti. Ben de huzuruza geldim." dedi.

Bunun üzerine Resulullah Aleyhisselâm üç kere:

"Allah seni mağfiret etsin yâ Ebu Bekir!" buyurdu.

Sonra Ömer -radiyallahu anh- de bu dargınlıktan nedâmet ederek ve Ebu Bekir - radiyallahu anh-in evine giderek:

"Ebu Bekir burada mı?" diye sormuş.

Ev halkı:

"Hayır, burada değil!"

Diye cevap vermeleri üzerine Ömer -radiyallahu anh- de Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in huzuruna geldi.

Ve ona selâm verdi.

Bu sırada Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in sîmâsı(nın rengi) değişmeğe başladı.

Hattâ Ebu Bekir -radiyallahu anh- (Resulullah'ın Ömer'e itâb etmesinden) korktu da iki dizi üzerine çökerek iki kere:

"Yâ Resulellah! Vallâhi bu işde ben Ömer'den ziyâde ileri gitmişimdir." dedi.

Bunun üzerine Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- (hepimize hitâb ederek):

"Şüphesiz ki, Allah beni size Peygamber göndermişti.

Bunu size tebliğ ettiğimizde hepiniz beni yalanlamıştınız da (Nübüvvetime yalnız) Ebu Bekir inanmıştı. Ve uğrumda canını, malını fedâ etmişti." buyurdu.

Sonra Resulullah Aleyhisselâm iki kere:

"Şimdi Ashâbım! Siz, (bu azîz) dostumu bu nispetiyle ve bu hususiyetiyle bana bırakırsınız değil mi?" buyurdu.

Ebu'd-Derdâ -radiyallahu anh- der ki:

Ebu Bekir -radiyallahu anh- hakkında Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in beyan buyurdıkları bu tazim üzerine, bundan sonra Resulullah'ın hatırı için Ebu Bekir - radiyallahu anh- incitilmedi." (Sahih-i Buhârî: 1487)

İmâmet Emri:

Bir yatsı vaktiydi. Namaz vakti gelmiş, ezan okunmuştu.

Resulullah Aleyhisselâm namazın kılınıp kılınmadığını sordu. Cemaatin kendilerini beklediği söylendi. Yıkandı, hazırlandı, fakat ayağa kalkamadı, bayıldı. Ayıldıktan sonra namazı yine sordu, aynı cevabı alınca tekrar yıkandı, fakat tekrar bayıldı. Aynı hâl, üç defa tekerrür edince:

"Söyleyin Ebu Bekir'e cemaate namaz kıldırın" buyurdu.

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz babasının imamlık yapmasını istemiyordu.

Babası adına mazeret beyan etti:

"Yâ Resulellah! Babam çok duygulu bir adamdır, sesi de gür değildir, hem Kur'an okurken çok ağlar." dedi.

Fakat Resulullah Aleyhisselâm, sanki o hiç konuşmamış gibi emrini üç defa tekrarladı.

Bunun üzerine Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh- üç gün imâmet edip namaz kıldırdı.

Bir perşembe günü akşamı, yatsı namazı ile başlayan bu imâmet, Pazartesi günü sabah namazına kadar devam etti.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Zeytin Dalı Operasyonu Dosta-Düşmana Türkiye'nin Gücünü Gösteriyor!

Uğur Kara – Mart 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s.44-46

Bütün elebaşları öldürülse, yahut başka bir ülkeye gitse bile PKK zihniyeti günümüzde bulunduğu müddetçe hangi maske altında olursa olsun bizim için bir tehdittir.

Yok edilinceye kadar azim ve kararlılığımız devam etmelidir.

Kahraman ordumuzun Suriye'deki terör örgütlerine müdahalesi devam ediyor. "Zeytin Dalı" harekâtı kararlılıkla yürüyor. Şehidlerimizin ruhu şad olsun, gazilerimize Allah acil şifalar versin.

Patlayıcılar, mayınlar, bubi tuzaklarıyla dolu, beton koruganlar, tüneller, tank hendekleri ile tahkim edilmiş dağlık bir arazide; Amerika'nın sınırsız eğitim, silah ve kurmay desteğine sahip bir terör ordusuna karşı büyük bir harekât icra ediliyor. Türk ordusu eğitimi, teknolojik seviyesi, kahramanlığı ile bütün bu hazırlıkları tepeleyerek, terör ordusunu yok ederek ilerliyor. Harp sanatından anlayanların gıpta ve haset ile baktığı bir operasyon yapılıyor.

Küffar FETÖ darbesinden sonra Türk ordusu belini doğrultamaz diye büyük bir ümide kapılmıştı. Ancak içimizdeki hainlerin temizlenmesi hem sahada hem harp sanayiinde önümüzü açtı. Türkiye dört bir koldan ilerliyor. Küffar telaşa kapıldı, yine her zamanki gibi sinsi taktiklerle, bizi içeriden karıştırmaya çalışmakla önümüzü kesmeye çalışıyor. Hazret-i Allah bunlara fırsat vermesin. Amin.

Tutunamayacağını anlayan PKK ise Esed'den medet ummaya başladı. İsrail-Amerika bütün küffar Türkiye girmesin de kim girerse girsin mantığı ile hareket ediyor. Bu küffarın sinsiliklerine karşı dikkatli fakat azimli ve kararlı olmamız lâzım.

Çanakkale Ruhu:

Milletimizin genlerine işlemiş vatan için fedakârlık duygusunun, küffarla cihad azim ve kararlılığının mücessem bir sahneye dönüştüğü Çanakkale Savaşı'nda yedi düvele karşı büyük bir zafer kazanılmıştı.

Afrin operasyonu milletimizdeki "Çanakkale Ruhu"nun ölmediğini bir kez daha dosta düşmana gösterdi.

Askerimiz cepheye giderken "Düğüne gidiyoruz", diyor, ailesine "Beklemesinler" diye haber gönderiyor. Şehit babası, şehit anası "Vatan sağolsun", "Bütün evlatlarım vatana feda olsun.", "Yetimler babasız büyür, ancak vatansız yaşayamaz." diyor. Halkımız şehitlerimizi insan denizi olup ahirete uğurluyor, dedelerimiz "Çocuklarımızın ayağına diken değmesin, cepheye beni gönderin!" diye öne atılıyor, ninelerimiz askerimiz üşümesin diye kaşkol örüyor, teyzelerimiz evlatlarımız en güzel yiyecekleri yesin diye pasta börek gönderiyor, esnafımız harekâta katılan askerimize tepsilerle baklava taşıyor .... Hepsi devletimizin askerine iyi baktığını biliyorlar, ancak vatan aşkı, ordusuna, askerine olan sevgisi gönüllerinde kaynayan bir volkana, coşup taşan bir sele dönüşmüş, "Ben ne yapabilirim!" diyor.

Elhamdülillah. Hazret-i Allah birliğimizi-beraberliğimizi ziyadeleştirsin, hainlere ve bölücülere fırsat vermesin. Bu nimetlerini elimizden almasın. Bizi küffarın şeytanî düzenini yıkmaya vesile kılsın. Amin.

Hazret-i Allah'ın Yardımı:

Hazret-i Allah dilerse düşmanın üzerine meleklerden ordu gönderir, göklerden ölüm kusan yıldırımlar indirir, düşmanı kahr-u perişan eder.

Ancak O, kendisini hem gizler, hem aşikâr eder. İnananlar onun yardımını gözleriyle görür gibi olur. İnanmayanlar ise bu yardımları görmek istemez, küfründe inat eder. Ancak bu yardım bazen öyle aşikâr hâle gelir ki, İngiliz'in Çanakkale Savaşı'nda dediği gibi "*Biz Türklerin Allah'ına yenildik.*" diye itiraf etmek zorunda kalırlar.

Binaenaleyh askerimizin cesareti, azmi, kararlılığı, milletimizin Çanakkale ruhu bunların hepsi ilâhi yardımın birer cüz'üdür. Bütün bunların Hazret-i Allah'ın bir lütfu, ihsanı olduğunu idrak edip, birlik ve beraberliğimizi pekiştirdiğimiz takdirde bu ilâhî yardımlar ziyadeleşir. Hendek Savaşları ile başlayan, 15 Temmuz, Fırat Kalkanı, Afrin Operasyonu ile devam eden süreçte hâinlerin içeriden, küffarın dışarıdan bütün baskı ve taarruzuna rağmen bu memleketin ayakta durması sadece beşer gayreti ile izah edilemez.

Bu yüzden küffar burada bir derin devlet arayıp duruyor. Fakat arayışları boşunadır. Bulmaları mümkün değildir. Görene aşikâr, kâfir ve münafiğa kapalı olan bu derin devlet Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in önderliğindeki "Rical-i gayb"dir. Bu yüzden akılları almıyor, arkasında bir şeyler araştırıyorlar. Arayışları beyhudedir. Şeytani düzenlerini kurmak ve kurtarmak için çırpınışları boşunadır.

Zeytin Dalı Operasyonu Olmazsa Olmaz Bir Zorunluluktur:

Türk ordusu PKK'nın kökünü kazımak için 2-3 yıldır çok başarılı operasyonlar yapıyor. Gelişmelere bakıldığı zaman silahlı kuvvetlerin uzun zamandır bu harekâta hazırlandığı anlaşılıyor. İçeride yapılan temizlikler, Kuzey Irak'ta yapılan operasyonlar, Kandil'e, 150 km. derinliğe yapılan hava harekâtları bunun en önemli adımı. Daha önce de operasyonlar yapıyordu, ancak hiçbir devirde bugünkü gibi bir teknoloji, yerli silah sanayi, kararlı bir devlet ve siyaset akli olmamıştı.

Türk ordusu gelişen teknolojinin de yardımı ile Türk sınırları içinde ve Kuzey Irak'ta PKK'ya tarihte görülmemiş kayıplar yaşattı. Şehirlerden ve dağlardan kazınan PKK içeride eylem yapamaz hale geldi.

Ancak bu yok oluşu gören Amerika bu sefer PKK'yı Suriye'ye taşıdı. Öyle bir destek verdi ki, PKK senelerdir görmediği silahları, konforu elde etti, Suriye'de devletçilik oyunu oynamaya başladı.

PKK bütün hezimetine rağmen Suriye'deki kazanımlarını özellikle güneydoğudaki halkımız üzerinde propaganda ve psikolojik üstünlük aracı olarak kullanmaya başladı. Bazı haberlere de yansıdı, bölgede yaşayan bazı vatandaşlarımız Afrin operasyonundan önce Amerika'nın PKK'ya daha ağır silahlar vermek üzere olduğunu ve operasyon yapılmamış olsaydı, PKK'nın baharda Türkiye'ye operasyon yapacağını ifade ettiler. Bu haberler bölge halkının PKK'nın Suriye'de geldiği konumdan tedirgin olduğunu gösteriyor.

Bu durum bile tehdidin büyüklüğünü, İsrail trenine vagon olan Amerika'nın Türkiye'ye yaptığı büyük ihaneti ve düşmanlığı gözler önüne seriyor.

Şüphesiz PKK Türkiye'ye cephe açarak savaş ilân edemez, ancak Türkiye'nin ordusunu, istihbaratını çok meşgul ediyor, terör tehdidi bir türlü bulmuyor. Üstelik düşman öyle sinsi hareket ediyor ki, bir taraftan Yunanistan'ı kışkırtıyor, bir taraftan içeriği karıştırmak istiyor, bir taraftan PKK'yı hazırlıyor.

Ve fakat Afrin'de beklenmedik bir hezimet yaşıyorlar. Bu yüzden Esed'e sığınmaya çalışıyorlar. Esed gelirse Türkiye vurmaz diye ümit ediyorlar. Amerika ve PKK, Türkiye gelmesin de kim gelirse gelsin mantığı ile hareket ediyor. Türkiye'nin Suriye'deki operasyonu Amerika'nın pozisyonunu zayıflattığı halde Rusya ve İran da Türkiye'nin Suriye'deki etkinliğini artırmasından pek memnun değiller. Rusya İran'dan daha mantıklı hareket ediyor. Türkiye'ye hava sahasını açıyor. İran ise Suriye'yi benimsemiş, kendini büyük devlet sanıyor, kendi topraklarına girilmiş gibi tepki veriyor. Amerika-İsrail ikilisi ise sinsilikle, çirkeflikle, sahte bayrak operasyonları ile bölgedeki ülkelerle Türkiye'yi karşı karşıya getirmeye çalışıyor.

ABD Türkiye İle Uzlaşır mı?:

Türkiye'nin kararlılığını gören ABD Türkiye'yi bir yerde durdurtmaya çalışıyor. Bakanları, danışmanları Türkiye'ye gönderiyor.

Dikkat ederseniz daha önce yetkililerimiz Amerikanın başkanı dahil Amerikalı yetkililerle görüşüp olumlu bir şeyler duyduklarında hemen arkasından CENTCOM generalleri ya karşı bir açıklama yapıyor, ya da PKK'ya tırlar dolusu silah gönderiyorlardı. Çünkü CENTCOM generalleri emirleri Amerika'dan değil İsrail'den alıyor.

Ancak bu sefer sıkıştılar. Emri Amerika'dan alıyormuş gibi hareket edebilirler. Tabii bunda İsrail'in tedirginliğinin, şu aşamada Türkiye'yi askerî olarak karşılarına almak istemeyişlerinin büyük etkisi var.

Zira bunların ajandasında öncelik İran'da. Türkiye ile harbe tutuşurlarsa, burunlarının dibinde fırsat kollayan İran'ın ve arkasından Rusya'nın harbe girme ihtimali var. Hepsini birden karşılarına almak gibi bir planları yok. Dikkat ederseniz Ortadoğu'da domino taşları gibi ülkeleri, orduları sırayla yıkmaya çalışıyorlar.

Bu durumu bilirsek, adımlarımızı ona göre daha isabetli atmış oluruz. Münbiç'te filan karşımıza çıkacakları yok. Ancak zarar vermek için her yolu deneyeceklerdir.

PKK-YPG'yi Kabul Anlamına Gelecek Hiçbir Şeyi İmzalamayalım:

Türkiye PKK'yı temizlemekte kararlı. Ancak yine de biz bir ikazda bulunalım:

Bütün elebaşları öldürülse, yahut başka bir ülkeye gitse bile, PKK zihniyeti güneyimizde bulunduğu müddetçe hangi maske altında olursa olsun bizim için bir tehdittir. Amerika'nın sinsi taktiklerine, geri adımlarına aldanıp elimizi bağlayacak bir anlaşma yapmayalım. Belki harekât tarzı, zamanı değişebilir, şu olur bu olur, ancak "Ben bu terör örgütünü eninde sonunda temizleyeceğim." kararlılığından asla taviz vermeyelim.

Zira Amerika böyle bir şey denemeye çalışıyor:

"Fırat'ın doğusuyla ilgili Amerika'nın üzerinde düşündüğü iki ayrı plan var.

... 2- Washington'da bir süredir telaffuz edilen Kuzey Irak modeli var. Buradaki birimler, Kuzey Irak'ta Kürt özerk bölgesi oluşurken Türkiye'nin başta buna tavır aldığını, ama sonra çalışmaya başlayınca onları kendisine bağladığını, ekonomik- politik çıkarlar elde ettiğini söyleyip bunun Kuzey Suriye'de de olabileceğini vurguluyorlar. Washington bunun olabilmesi için YPG üzerindeki gücünü kullanarak onu PKK'dan ayırtırmak için de çalışacak. Aynı zamanda Türkiye'nin ulusal güvenliğine dair bazı güvence mekanizmaları da oluşturulacak. Bu formülün Rusya tarafından da kabul edileceği düşünülüyor. Çünkü Kuzey Irak modeli, Suriye'nin toprak bütünlüğünü bozan bir gelişme değil." (Serdar Turgut, 18.02.2018)

Dikkatli olalım, bu tuzağa düşmeyelim.

Dikkat ederseniz Batı basını PKK'dan hep Kürtler diye bahsediyor. "Zeytin Dalı" operasyonunu "Türkiye Kürtlere saldırdı." şeklinde özetlenebilecek bir üslupla haber yapıyor. Türkiye'de bir zamanlar basının ne kadar Yahudi-mason tesirinde olduğunu biliyoruz. Batı'da, özellikle Amerika'da basının Yahudi-mason tekelinde olduğu malum. Binaenaleyh bu basın hem bu ülkelerdeki halkı, hem de yönetici tabakayı etkiliyor.

Bize düşen ise bu ülkelere ısrarla işin hakikatini anlatmaktır: PKK Kürtleri temsil etmiyor; elinde silah olan bir terör örgütünü bir milletin başına geçirip devlet kurmasına müsaade etseniz de bu durum terör örgütü vasfını ortadan kaldırmıyor; bilakis bu gibi örgütleri destekleyenler hem bu örgütü başına geçirdikleri millete, hem de dünyaya karşı büyük bir insanlık suçu işliyor.

Ancak amacı Türkiye'nin etrafında Ermenistan ve Yunanistan'dan sonra üçüncü bir Türkiye düşmanı mankurt devlet üretmek olanlara ne kadar tesir edebiliriz, o da ayrı bir muamma.

Mankurt Devletler:

Türkiye'de Yunanistan ayda-yılda bir sefer haber olurken, Yunanistan her gün Türkiye haberleri ile yatıp kalkıyor. Tabii haberlerin tamamına yakını olumsuz; "Türkiye şöyle yapıyor, bizi böyle taciz ediyor, şöyle düşmanlık yapıyor." Böylece hem Yunan milleti iyice dolduruşa getiriliyor. Ortaya mankurt bir devlet çıkıyor.

Ermenistan ona keza. Osmanlı devrindeki terör örgütleri devlet oldular. Haçlı Batı sırf Türkiye'ye zarar vermek için kendi dindaşlarına bile merhamet etmedi, Ermeni milletini terörize etti.

Aynı oyunu Kürtler üzerinde oynuyorlar. Sadece PKK militanları değil bütün Kürtler aynı şekilde doldurulmaya çalışılıyor. Barzani bölgesinde de PKK-PYD bölgesinde de görüyorsunuz her yerde Türkiye'nin üçte birini içine alan Kürdistan haritaları var. Bir halk Türkiye'ye karşı şartlandırılıyor. Halbuki Ermenilerin haritalarında da aynı sınırlarla Türkiye'nin üçte biri Ermenistan olarak gösteriliyor. Küffar Türkiye'nin etrafını mankurt devletlerle çevrelemeye çalışıyor.

Amerika İran'a Vurursa, Oluşacak Boşluğa Hazır Olalım:

Yukarıda alıntı yaptığımız yazısında Serdar Turgut Fırat'ın doğusundaki bir diğer Amerikan planından şöyle bahsediyor:

"1- YPG'yi İsrail'in de istediği gibi tamamen İran'a bağlı milislerle uzun vadeli çatışmaya girecek bir güç olarak konumlandırma. Bu YPG'nin, PKK içindeki İran yanlılarından ayrışmasını da içeren karmaşık ve zor bir süreç. Yönetim bunun Türkiye'yle ileride çok daha büyük sorunlar çıkaracağını düşünüyor." (Serdar Turgut, 18.02.2018)

Bu bilgi Amerika'daki İsrail etkisini, İsrail'in PKK üzerindeki niyetini, ve yine İsrail ve Amerika'nın İran hakkındaki planlarını göstermesi bakımından önemli.

İsrail için birinci ve öncelikli tehdit İran. İran şu anda İsrail ile komşu oldu. İsrail'in can düşmanı Lübnan Hizbullah'ı ile İran arasında sınır kalmadı.

10 Şubat'ta İsrail F16'sının düşürülmesi ile sonuçlanan olaylar bir İran İHA'sının İsrail hava sahasına girmesi üzerine başlamıştı. İsrail İHA'yı düşürdü, İHA'nın kumanda edildiği aracı vurmak için Suriye içlerindeki İran üslerine operasyon yaparken savaş uçağı Suriye hava savunma füzeleriyle vuruldu. İsrail 1982 yılından beri ilk defa bir operasyonda savaş uçağı kaybetti.

İran İsrail'i sadece söylemleriyle değil, sınırlarının dibinden de tehdit ediyor.

Taşeron kullanmayı seven İsrail, İran'ı Amerika'ya vurdurtmak istiyor. Böyle bir durumda Irak, Suriye ve Lübnan'daki Şii milislere karşı PKK'yı paralı asker olarak kullanmak istiyor. PKK'yı çok kullanışlı bir örgüt haline getirmeye çalışıyor. Önce İran'ı ve Şiileri vururken kullanacak, sonra Türkiye'ye karşı kullanacak.

Binaenaleyh Amerika İran'a vurduğu zaman Irak'ın Şii merkezî hükümetinin zayıflayacağını, Esed rejiminin çökeceğini yahut iyice Akdeniz kıyısına sıkışacağını tahmin edebiliriz. Bu boşluğu PKK ile doldurmak isteyeceklerdir. Diğer taraftan selefi zihniyetin tarlasından yeşeren yeni IŞİD'ler peydahlamayı planlıyorlar. Şu anda Sina'da bu terör zihniyeti mütemadiyen Mısır askeri öldürüyor. Dikkat ederseniz Irak ve Suriye'deki IŞİD'lileri yok etmediler. Arabistan da tehlike altında.

Küffarın yeni bir fitne tezgâhladığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Mısır ve Arabistan'a elimizin uzanması zor, ancak komşu ülkelerde, Irak ve Suriye'de ön alabiliriz. Hazırlıklı olmamız lâzım.

Anlaşma Devri Bitti, Artık Silahlar Konuşuyor:

İsrail F16'sının düşmesi ile neticelenen İran-İsrail-Suriye arasındaki vuruşmadan 4 gün sonra 14 Şubat'ta Suriye'nin doğusunda Amerikan savaş uçakları Suriye askerleriyle beraber Rusları da vurdu. Bazı rivayetlerde 100 Rus askerinin öldüğü söyleniyor.

Son yıllarda yaşananlar gösteriyor ki, bölgede, hatta dünyada artık diplomasi, uluslararası hukuk, adalet, insan hakkı gibi kavramlar süs için kullanılıyor. Sınırlar, pozisyonlar, paylaşımlar ... hepsi ordularla, askerî güçle yapılıyor. Bu durum büyük askerî çatışma ihtimalini gittiçe artırıyor. Dünya bıçak sırtında yürüyor.

Büyük devletler İkinci Dünya Savaşı'nın yıkımından sonra büyük savaş istemiyorlardı, ancak dünyayı birbirine kırdırmak isteyen bir İsrail var ve koskoca Amerika'yı dinci

emelleri için taşeron-piyon olarak kullanıp bütün dünyanın üzerine musallat etmek için ellerinden geleni yapıyorlar.

Harp Sanayiimiz:

Türkiye kapısına dayanan tehdit ve düşmanlıklardan sonra yerli silah sanayiine daha büyük önem vermeye başladı. Birçok şeyi yaptık, birçoğu da yapılıyor. Büyük bir bilinç oluştu. Afrin operasyonunu kimseyi tınmadan yapabiliyorsak bunun sayesinde oluyor.

Ancak düşman çok kalles ve çok gaddar. Taktik nükleer silah adı altında yeni nesil nükleer silahlar geliştiriyor. Uluslararası anlaşmalara aykırı bir şekilde Yunanistan'a her türlü silahı veriyorlar. Hatırlarsanız Amerikan halkını bir zaman nükleer terörle korkuttular.

Binaenaleyh bizim de bu teknolojilere sahip olmamız lâzım. Yunanistan bize vurmaya kalktığı zaman, veyahut terör yapmak isteyenler olduğu zaman "Sakin boyundan büyük işlere kalkışma!" diyebilmemiz lâzım.